1904

1929

IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNA
GÖTEBORG

Göteborg
Oscar Andersons Boktryckeri
1 9 2 9

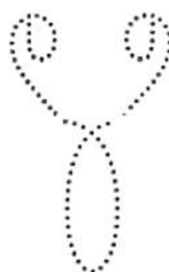
HISTORIK

ÖVER

Idrottsföreningen Kamraternas
Göteborg

VERKSAMHET OCH UTVECKLING

1904-1929

REDAKTIONELLT:

Föreliggande arbete utgör en koncentrerad översikt över Göteborgs-Kamraternas verksamhet under åren 1904—1929. Att denna jubileumsskrift dock svällt ut mera än vi beräknat kommer sig av att det händer så förfärligt mycket under 25 år. Emellertid hava vi avvikit i någon mån från den traditionella jubileumsbokstilen i det vi underlåtit att vända oss till utomstående med anhållan om bidrag. Detta sätt att fiska beröm tycker Redaktionen är mindre sympatiskt. Vi ha också utgått ifrån, att en bok av detta slag bör vara ett historiskt dokument av strängt sakligt innehåll och ingen skämt-tidskrift i den högre julnummerstilen. Vi frukta därför att de som icke äro medlemmar eller direkt intresserade av föreningen skola finna denna bok i någon mån "tråkig". Detta kan emellertid icke hjälpas. Den är skriven för våra medlemmar och de generationer, som komma efter den nuvarande. I tider av motgångar och "vågdalar" skola de i föreningens historia finna en källa till uppmuntran, och i framgångens dagar skola de härav lära sig att med värdighet och saktmod bära en triumf.

F. ö. bedja vi om överseende med de bristfälligheter, som kunna vidlåda arbetet.

Red.

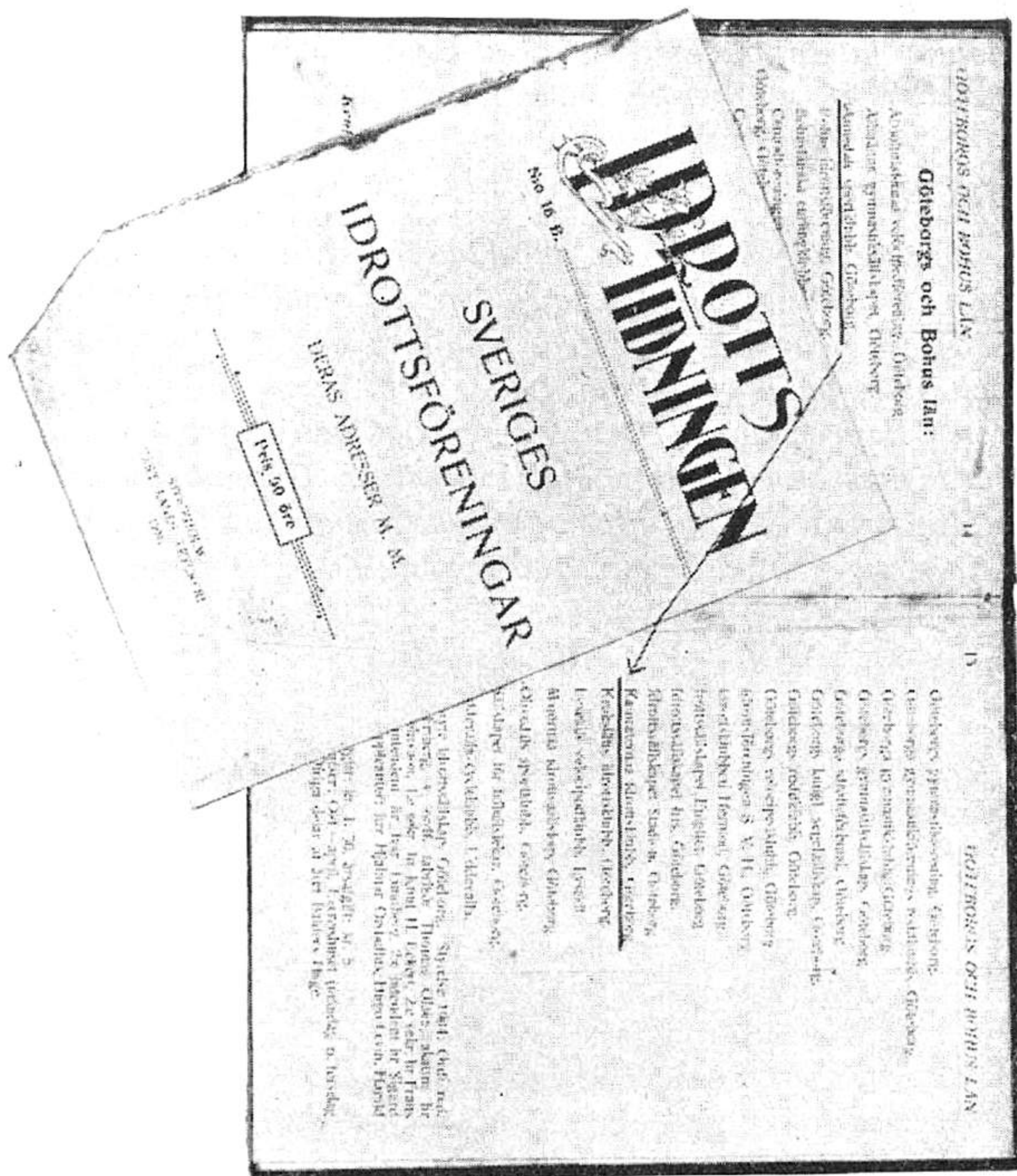

ORGANISATORISK OCH ADMINISTRATIV UTVECKLING.

Idrottsföreningen Kamraterna i Göteborg innehar ordningsnumret 39 bland de många kretsar, som tillsamman utgöra det stora Kamratförbundet med Centralstyrelse i Stockholm. Den nuvarande kretsen är emellertid icke den första i Göteborg. Redan år 1897 existerade I. F. Kamraterna i Göteborg men dess verksamhet lades snart ned och namnet låg oanvänt i flera år. Icke förrän 1904 togs idén att i Göteborg bilda en Kamrat-krets upp igen. Men då blev också initiativet därtill väckt från två håll. Dels hade några studerande på Chalmers, bl. a. hrr A. Vingren och S. Ljunggren, intresserat diverse bekanta för saken samt lagt in ansökan till Centralstyrelsen, och dels hade Annedals Sportklubb och Idrotts-Sällskapet Kamraterna sommaren 1904 beslutat om en sammanslagning under det senare sällskapets namn samt ävenledes gjort framställning till Centralstyrelsen. På uppmaning av den sistnämnda sammankommo nu de olika parterna den 2 oktober 1904 och beslöto (på Café Olivedal) att antaga villkoren för att den redan färdigbildade organisationen skulle få heta "Idrottföreningen Kamraterna". Till den första styrelsen, vilken räknas såsom stiftare av föreningen, valdes följande personer:

A. Vingren ordförande, Enoch Olsson vice ordförande, John Säwström sekreterare, Nils Andersson v. sekrete-

IDROTTS TIDNINGEN

No 16 B.

SVERIGES IDROTTSFÖRENINGAR

DERAS ADRESSER M. M.

Pris 50 öre

GÖTEBORGS OCH BOHUS LÄN

Göteborgs och Bohus län:

I BEGYNNELSEN.
Vi se här ett facsimile av "Idrottstidningen" 1904 där Annedals Sportklubb och "Kamraternas Idrottsklubb" finnas upptagna. Av dessa två blev det så småningom Göteborgs-Kamraterna.

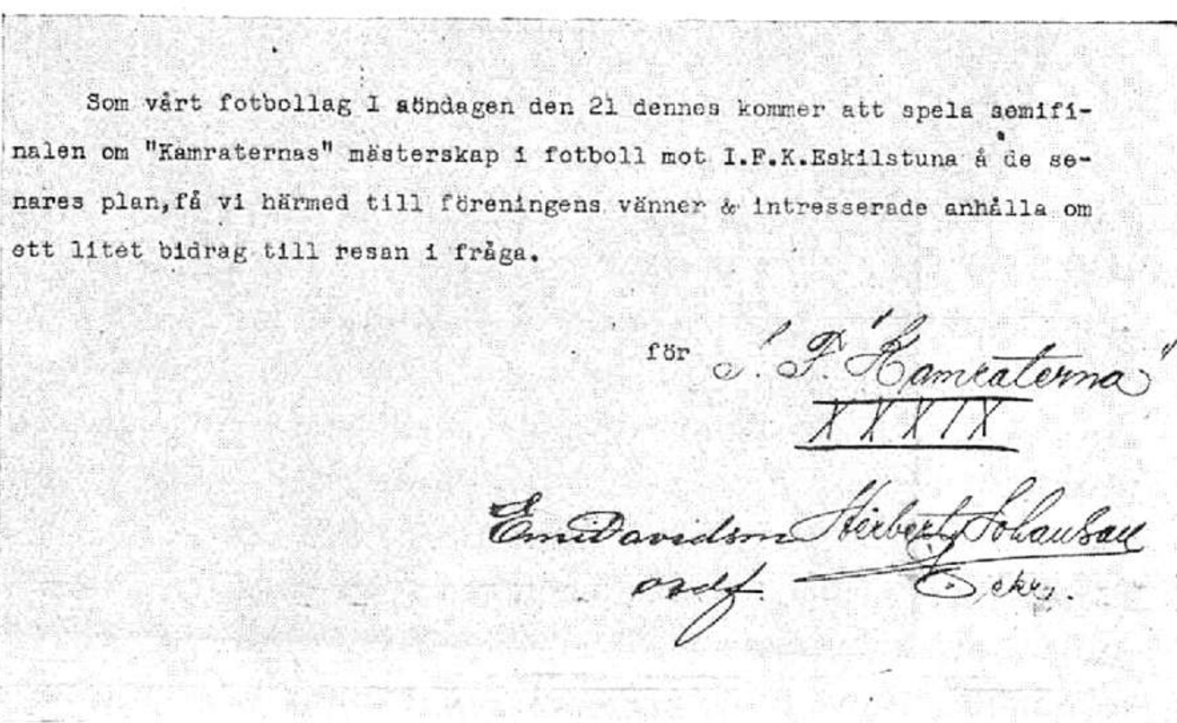
rare, M. Meyer kassör, Herbert Johansson intendent. Suppleanter: James Andersson och S. Ljunggren.

Föreningen räknade då ett femtiotal medlemmar. Tvenne fotbollslag uppsattes och för att främja de olika idrotterna valdes utskott för fotboll, vinteridrott och sedermera även allm. idrott. För utvecklingen av dessa

verksamhetsgrenar redogöres under skilda rubriker i denna jubileumsskrift.

EKONOMI.

Såsom alltid för en nybildad förening blev ekonomin en svårlöst fråga. Kamraterna ha emellertid väl haft brist på pengar men aldrig på idéer och företagaranda och 1905 på hösten anordnades också den första bazaren i Exercishuset. Den blev riktigt vällyckad och tillförde kassan ett välbehövligt kapital. Genom danstillställningar och utdebiteringar sökte man också att förbättra ekonomin. Ibland måste man dock tillgripa '"tig-

Som vårt fotbollag i söndagen den 21 dennes kommer att spela semifinalen om "Kamraternas" mästerskap i fotboll mot I.F.K.Eskilstuna å de senares plan,få vi härmed till föreningens vänner & intresserade anhålla om ett litet bidrag till resan i fråga.

för I. F. Kamraterna
XXXIX

Emil Davidson Herbert Johansson
ordf. Sekr.

En "tiggarlista" från de tider då ekonomin ej var så lysande. (1906).

garelistorna"'. Föreningens stora inkomstkälla, fotbollen, hade då ännu icke runnit upp. Tvärtom gav fotbollen anledning till stora ekonomiska bekymmer och flera resor i Kamratmästerskapet måste finansieras genom frivilliga bidrag och lån. Först efter 1908 kan man säga att föreningen började tjäna pengar på sin rörelse men den ekonomiska förvaltningen under de första fem åren lämnade åtskilligt övrigt att önska och det blev därför

icke blott ebb i kassan utan vid 1909 års slut hade föreningens skuldkonto växt till cirka 3,000 kronor. Vid den tiden voro vi så illa däran, att t. ex. tidningarna i Göteborg vägrade referera föreningens fotbollsmatcher bara därför att vi häftade i skuld till dem för annonser! Det var inga roliga dagar för den tidens styrande. Vi lyckades emellertid så småningom utverka ett slags "'moratorium" och alla skulder blevo också ordentligt betalda fast det tog litet tid. Endast genom den största sparsamhet och ett väldigt arbete med olika slags matcher och

TVÅ DYRGRIPAR.
De enda i behåll varande medlemskorten från stiftelseåret 1904.

tillställningar lyckades det Kamraterna att komma ur den ekonomiska vågdalen. Man måste betänka, att penningvärdet på den tiden var helt annorlunda än nu och 3,000 kr. då motsvarar väl 10,000 kronor i nuvarande tid. Utgifterna växte emellertid i kapp med inkomsterna och "på grön kvist" lyckades föreningen väl icke komma förrän 1920, då särskilt Göteborgs-Alliansens matcher lämnade oss ett stort netto.

Under årens lopp har emellertid rörelsen växt och det har i sanning icke varit småsummor, som genom I. F. Kamraternas verksamhet i Göteborg kommit i rörelse. Under de 25 tilländalupna åren har föreningens omsättning utgjort inalles c:a 1,400,000 kronor. Häri är dock icke medräknad Göteborgs-Alliansens omslutning, som under de tio år denna verkat uppgått till över 1.100.000 kronor.

Stadgar för Idrotts Föreningen
"Kamraterna" krets 39. GÖTEBORG

Par. 1. Krets 39 som bildades i Göteborg den 2/10'04 har samma ändamål som angifves i Kap. 1. Par. 1. af I.F.K. stadgar.

Par. 2. Medlem: enligt Kap.1. Par. 6.

Par. 3. Medlem: enligt Kap.1. Par. 8.

Par. 4. Medlem: enligt Kap.1. Par. 9.

Par. 5. Medlem: enligt Kap.1. Par. 10.

Par. 6. Medlem: enligt Kap.1. Par. 11.

Par. 7. Medlem: enligt Kap.1. Par. 14.

Par. 8. Årsafgiften är Kronor 5.- för medlem öfver, samt Kronor 3.- under 16 år samt erlägges halfårsvis. Undantagandes första halfåret då densamma + inträdesafgiften utgör Kronor 3,50 för alla åldrar.

Par. 9. Enligt Kap.1. Par. 15.

Par. 10. Ur sällskapet anses medlem hafva utgått, om han urakttlåtet att betala stadgad afgift, samt efter åstadkommen förargelse inom eller utom sällskapet därifrån af detsamma uteslutas genom lottning inom styrelsen därvid minst dubbels "ja" eller "nej" erfordras.

Par. 11. Enligt Kap. 1. Par. 16.

Par. 12. do. " 1. " 17.

Par. 13. do. " 1. " 18.

Par. 14. Kretsens angelägenheter handhafvas af en styrelse som väljes på ett (1) år, bestående af:
Ordförande, Vice Ordförande, Sekreterare, Intendent, Kassör, Klubbmästare, 2 suppleanter och 2 revisorer, dessa väljas med slutna sedlar vid första ordinarie årssammanträde.

Par. 15. Enligt Kap. 3. Par. 2 - 4.

Par. 16. Ordförande enligt Kap.3. Par. 5.

Par. 17. Vice ordförande öfvertager i ordförandens ställe dennes åligganden vid hans frånfälle.

Par. 18. Sekreterare enligt Kap. 3, Par. 5.

Par. 19. Kassör enligt Kap. 3. Par. 7.

Par. 20. Intendent enligt Kap.3. Par. 8.

Par. 21. Klubbmästare enligt Kap. 3. Par. 9.

Par. 22. Ledamot av styrelsen är berättigad närvara å alla sammanträden som hållas i och för kretsens angelägenheter.

Par. 23. Enligt Kap 3. Par. 10.

Par. 24. På första allmänna sammanträde för året, hvilket bör äga rum före Januari månadsslut, förekomma följande ärenden:
1) Föredrag af års & revisionsberättelsen.
2) Val af styrelse och revisorer jämte suppleanter.
3) Behandling af inkomna förslag.
4) Sällskapets arbetsordning för kommande år.

Par. 25. Enligt Kap. 4. Par. 5.

Par. 26. Kallelse till årsmöte skall af styrelsen utfärdas minst en månad i förväg.

Par. 27. Enligt Kap. 4. Par. 7.

Par. 28. Enligt Kap. 8. Par. 1 - 3.

Par. 29. Alla personliga angrepp och oenigheter medlemmar emellan äro under dess öfningar och sammankomster strängt förbjudna.

Ett viktigt dokument. De första klubbstadgarna, som enligt de många hänvisningarna tydligen avse att komplettera Centralstyrelsens stadgar.

Göteborg i Okt. 1904.

Protokoll fört af undertecknad vid I.F.K:s sammanträde, i Okt 1904.

§. 1. Val af styrelse: Därtill utsågs följande medlemmar.
ordf: A. Wingren; v. ordf: E. Olson;
sekr: J. Sandström; v. sekr: N. Anderson;
kassör: M. Meyer K; intend: H. Johanson;
suppl: J. Anderson & Ljungberg.
uppbördsmän: E. Anderson & U. Sandström.

§. 2. Vid följande sammanträde innevarande månad utsågs följande utskott:

Fotboll:	Vinteridrott:	Fäst:
E. Olson.	A. Wingren.	E. Olson.
N. Anderson.	J. Anderson.	M. Meyer K.
V. Johanson	Hj. Cedergvist	N. Anderson
E. Anderson	N. Anderson	J. Anderson
H. Johanson.	M. Meyer K.	Hj. Cedergvist

Justeradt:

Anton Wingren

J. Sandström
sekr

EN RARITET.
Det första protokollet.

Folk har emellertid en överdriven föreställning om en fotbollklubbs ekonomiska behållning. Oaktat man rör sig med stora bruttoinkomster, åtminstone i Svenska seriens division I, äro de mångsysslande klubbarna utsatta för många avbränningar till dels de tekniska ar-

rangemangskostnaderna och dels den övriga driften, såsom resor i serien, klubblokaler, andra idrotter, stundom tränarekostnader, representation, massage, allmänna omkostnader o. s. v. att det måste till gynnsamma omständigheter för att rörelsen skall lämna överskott. Endast en sådan detalj som skadeförsäkringen av spelare går till c:a 1,000 kr. årligen i premier. Det händer därför att även de största och mest inkomsthavande fotbollsklubbarna råka ut för s. k. "svarta år", då det uppstår förlust. Dylika motgångar hade vår förening under det senaste decenniet under åren 1922, 1923, 1924 och 1928.

Föreningen kan för närvarande glädja sig åt en ordnad ekonomi men det står klart för den nuvarande ledningen, att endast en sund förvaltning och den största sparsamhet kan upprätthålla densamma.

LOKALFRÅGAN.

Från äldsta tider har Kamraterna bedrivit både utomhus- och inomhusidrotter. Under de första åren hade vi en övningslokal på Linnégatan och under åren 1908—09 hyrde vi in oss under den mörka årstiden i den gamla Cirkusbyggnaden på 1:a Långgatan. 1910 och 1911 disponerade vi en mindre lokal vid Stigbergsgatan. Samtliga dessa lokaler voro emellertid mycket primitiva. Först 1912 fingo vi ordentligt tak över huvudet i det vi då lyckades få tillgång till Exercishuset. Här ha vi sedan så gott som varje vinter bedrivit våra inomhusövningar, vilka särskilt på de sista åren varit mycket talrikt besökta.

Under föreningens första skede gjordes upprepade försök att skaffa densamma en klubblokal men dyrtid och bostadsbrist lade hinder i vägen för dessa planers realiserande. När vår ekonomi år 1920 starkt förbättrats kunde vi dock förhyra en expeditions- och klubblokal i huset Östra Hamngatan 24. År 1924 på hösten förflyttades emellertid densamma till Östra Hamngatan 14, där vi nu hålla till.

IDROTTS FÖRENINGEN KAMRATERNA
KRETS XXXIX. GÖTEBORG

Föredragningslista.
1) Välkomsthälsning af ordf.
2) Föredragning af års- & revisionsberättelserna
3) Val af styrelse, revisorer jämte suppleanter
4) Behandling af inkomna förslag
5) Föredrag af ordf.
6) Afslutning.

Kamrater!

Vår förening ämnar i dag afhålla sitt första årsmöte och jag vill [illegible] med några ord öppna det samma, för att sedan öfvergå till det viktigare i programmet såsom styrelseval, uppläsning af revisionsberättelsen etc.

Föreningen bildades i början af hösten förlidet år och om detta halfårs verksamhet är endast att säga från föreningens bestående har densamma betydligt framåt, tävlingar hafva afhållits i terränglöpning och samt öfningar i såväl fotbollspel som brottning, hoppning m. fl. hafva ägt rum flere gånger i hvarje vecka. Föreningen är i synnerhet rik på goda förmågor bland fotbollspelare och hoppare [illegible] dessa under den nu stundande fotbollssäsongen skola fråga [illegible]

Föredragningslistan och hälsningstalet vid det första årsmötet.

IDROTTSPLATSFRÅGAN.

Det stora målet för vår förenings verksamhet har varit icke blott att uppnå goda idrottsliga resultat utan även att söka skapa ett eget hem, en egen idrottsplats, där den idrottsliga verksamheten kunde bedrivas under tryggare och mera kontinuerliga former.

Vår första övningsplats för allm. idrott var den s. k. Dalen uppe i Änggårdsbergen, där det för all del gick mycket idealiskt och gemytligt till men där "banorna" voro alltför primitiva för att det skulle kunna bli tal om verkliga resultat. Under de fyra första åren höllo våra fotbollspelare till på Carlsrofältet, som ju var någorlunda speldugligt. Denna äng är emellertid i samma skick i dag som för 25 år sedan, så att om några av våra medlemmar eller andra intresserade vilja bilda sig en föreställning om huru Kamraterna tränade förr i tiden ha de bara att gå ut till Carlsrofältet vid Säröbanan och titta på de bollsparkande grabbarna därstädes. För omklädning och tvätt fanns inga som helst arrangemang. Man lade kläderna på en sten eller bara marken och man tvättade sig under en pump i närheten. Det är skillnad på de förhållanden, under vilka en nutida spelare får träna! Dusch, varmbad och massage var någonting okänt på den tiden, men det gick bra ändå.

År 1908 fingo vi vissa dagar i veckan träna å G. I. F:s dåvarande idrottsplats, men där var sandbana och den gillades ej av våra spelare. Dessutom låg den för långt borta från våra medlemmars stadsdel: Annedal. 1909 hyrde vi Balders Hage men även denna låg för långt bort. Från 1910 hyrde vi emellertid in oss på allvar å Idrottsplatsen och när denna år 1916 ombyggdes på initiativ och genom arbete av framlidne dir. Hugo Levin, upprättades ett 5-årigt kontrakt mellan Kamraterna och Göteborgs Idrottsförbunds Förlags A.-B. om nyttjanderätt till banorna därstädes. Till Hugo Levin och till skeppsredare Gösta Dalman, vilken senare alltsedan föreningens bildande varit vårt stöd och vår gynnare och som nu till stor del ekonomiserade Ullevibygget, står vår förening i största tacksamhetsskuld. Under senare år och sedan Ullevi övertagits av de kommunala myndigheterna har Kamraterna måst inskränka sig å Ullevi och lämna plats för allt flera klubbar, vilket givetvis i hög grad försvårat fotbollsarbetet. Vi ha därför måst in-

skränka antalet lag och ha likaledes måst avstå från engagerandet av en permanent tränare. Med de klubbar, som jämte oss disponera träningsmöjligheterna å Ullevi, främst Gais och ÖIS, har dock samarbetet varit det bästa och samma goda förhållande har varit rådande gentemot den nya förvaltningen av Slottsskogsvallen och Ullevi: Slottsskogsstyrelsen, till vars ledamöter och särskilt ordföranden, maskindirektör Silverstolpe och verkst. direktör hr Rudolf Ericsson såväl som till intendenterna hrr J. Kristensson och O. Gunnarsson, föreningen står i stor tacksamhetsskuld för deras städse visade välvilja och tillmötesgående.

ORGANISATION.

Genast vid sin start mottogs vår förening av allmänheten med den största sympati och medlemstillströmningen har blivit rent av besvärande, då det stundom varit svårt att kontrollera vederhäftigheten hos alla till inträde anmälda personer. Maximum nådde medlemssiffran år 1919 med 875 st. Under senare år har medlemsantalet sjunkit, beroende på att man hellre önskar en mindre men aktivt livaktig förening än en massa s. k. "pappersmedlemmar". För närvarande är medlemsantalet 223 men av dessa äro ungefär hälften aktiva.

Föreningen har tidvis arbetat med en huvudstyrelse och olika utskott för de speciela idrottsgrenarna. År 1911 bildades "Kamratsällskapet", bestående av de fria idrottsmännen, och utskottet för allm. idrott har sedan dess städse utgjorts av K. S. styrelse. Fotbollsidrotten har i regel handhafts sålunda att representationslaget blivit skött direkt av huvudstyrelsen medan de övriga lagens ärenden handlagts av "Fotbollsutskottet för reservlagen".

Några andra idrottsgrenar än fotboll, allm. idrott och bandy har föreningen egentligen icke idkat såsom tävlingsidrotter. Då och då ha vi förfogat över några tyngdlyftare samt brottare, t. ex. Harry Larsson och Erik

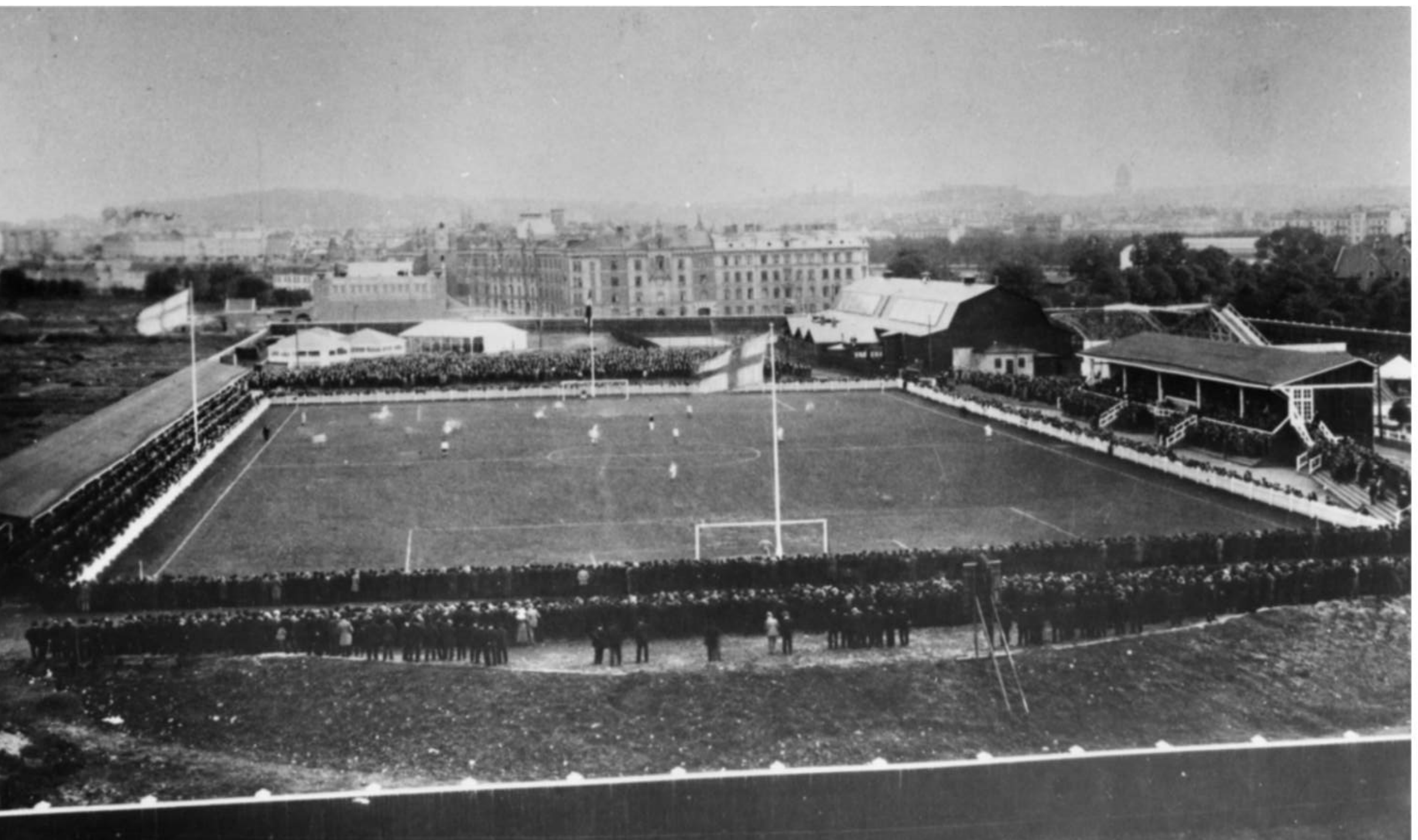
Lund, vilka senare representerade IFK under olympiaåret 1912 och även deltog i Spelen. Under de sista tio åren har emellertid föreningen administrerat blott fotboll och allm. idrott.

Göteborgs-Kamraterna kunna vid sitt 25-års jubileum se tillbaka på ett synnerligen händelserikt och skiftande men även ett i stort sett lyckosamt levnadsförlopp. Föreningen har dock tidvis under den första perioden skakats av svåra inre strider, som dock aldrig haft annat syfte än att främja utvecklingen i en sund och idéell anda. Och periodvis har föreningen motarbetats utifrån på ett nästan exempellöst sätt inom svensk idrott. Ingenting har emellertid kunnat hejda Göteborgs-Kamraternas expansions- och livskraft, tvärtom ha motigheterna bidragit i högsta grad till att kamratskapet inom föreningen stärkts. Våra idrottsmän och fotbollspelare ha också sporrats att på idrottsfälten göra sitt allra bästa för att visa, att det dock till "syvende og sidst" är där och icke bakom kulisserna som idrotten har hemortsrätt. Sedan 1908 har det lyckats oss att hålla Göteborgs-Kamraterna uppe i den absoluta elitklassen inom svensk fotboll och därtill har krävts icke blott en stor kärlek till uppgiften från de ledande och de aktivas sida utan även allmänhetens moraliska stöd. Att detta aldrig svikit oss har varit en källa till glädje och arbetsfröjd, ty det har visat, att föreningen hållit den rätta kursen genom åren.

Måtte Göteborgs-Kamraternas arbete såsom hittills präglas av oförtruten energi, oförminskat intresse och ärlig vilja. Må vår vita fanas blåa kors vara en symbol för troheten mot klubben samt idrotten, och den fyruddiga stjärnan en sinnebild för de egenskaper, som alltid utstrålat från Kamraterna:

Framåtandan
Modet
Beslutsamheten
Hoppet

IDROTTSPLATSEN ULLEVI

Några av dem som

HEDERSLEDAMÖTERNA

G. DAHLMAN
Skeppsredare

CARL HELGESSON
Grosshandlare
Ordf. 1911-12-13-14

P. A. SJÖHOLM
Järnvägstjänsteman
Ordf. 1907-08-09-10,
V. ordf. 1911-12-13

HERBERT JOHANSSON
Avdelningschef
Intendent 1904-05, Sekr. 1906-07-08-09
Suppl. 1910-19-20-21, V. sekr. 1911-12-13
V. ordf. 1914, Ordf. 1915-16-17-18-19
G.-A. 1919

"gjort" Göteborgs-Kamraterna.

STYRELSE- OCH UTSKOTTSLEDAMÖTER

(K. S. — Allm. idrott; K. U. = Korgbollutskottet; G.-A. = Göteborgs-Alliansen.

VAD DE HA ATT SÄGA VID VÅRT 25-ÅRS JUBILEUM.

Knut Albrechtson:

Hur det **var** att arbeta i I. F. K.? Därpå skall jag lämna svar, då det även för mig blir förfluten tid.

Hur det **är?** Glädjeämnen med små motgångar som kryddor att pigga upp anrättningen.

Knut Albrechtson

KNUT ALBRECHTSON
Ordf. 1921-22-23-24-25-26-27-28-29

Hilding Carlsson:

Den tid jag som styrelsemedlem hade tillfälle arbeta för I. F. K. var ur många synpunkter en intressant men även krävande tid. Vi voro då som nu på toppen i fotboll, och hade år 1915 en massa fotbollslag, samt en hel del förstklassiga reserver.

Det var ju dessa år som vi genom överenskommelse med Levin och Ullevibolaget äntligen lyckades få en "egen" idrottsplats, och detta var en av anledningarna till att intresset var stort, såväl inom fotbollen som allmänna idrotten.

Publikintresset var dock icke så stort, jämfört med nutida förhållanden, och lyckades vi vid en eller två matcher om året få upp besökareantalet till 6—7,000 ansågs det storartat. För övrigt voro vi hänvisade till mindre och ej så givande matcher.

Inkomsterna blevo även därefter, och vi fingo därför se på slantarne mer än en gång innan de utbetalades. Och nog gnisslade det någon gång när pengarne skulle utbetalas till någon eller några i kassörens ögon onödiga, eller mer och mindre apokryfiska ut-

OSCAR ANDERSON
Klubbmästare 1912-14-15-16

ERIK ALSTAM †
Sekr. 1914-15-16-17-18-19
G.-A. 1919

giftsposter. Allt gick dock i lås, och samarbetet såväl inom styrelsen som mellan densamma och fotbollslagen var utmärkt. Givetvis förekom tvistigheter, men de bilades utan allt för stort besvär. Detta var dock i många fall tack vare en förhandlingsskicklig och smidig ordf. och d:o sekr. man lyckades att jämna ut motsatserna.

Det är dock en sak som medlemmarne i allmänhet icke tänka på i tillräckligt hög grad, den nämligen, att genom tålamod och tolerans söka underlätta styrelsens arbete. Det är sannerligen ingen lätt sak att söka ena och sammanjämka alla skilda åskådningar inom en idrottssammanslutning. Styrelsen är trängd från alla håll, såväl från fotbollspelarne som de fria idrottsmännen, och var och en pockar på att få sitt speciella intresse tillgodosett. Tillräckligt mycket hänsyn och välvilja kan man i allmänhet icke skänka dessa män, som offra tid och arbete åt idrottens sak....

Är man själv aktiv idrottsutövare, erbjuder idrotten många tillfällen till glädje. När man nu, c:a 15 år senare, ser tillbaka på den tid, då man själv var med, och efter bästa förmåga sökte föra I. F. K:s färger till seger, så är det icke utan ett visst vemod. Det är korta men härliga år man upplever på tävlingsbanan, med upplevelser som aldrig förblekna.

År 1915 gick Göteborg runt ("Ahlbergska gatloppet") för första gången, och det var med berättigad stolthet jag å vårt lags vägnar hämtade pokalen på dåvarande Valhalla. Och det gläder mig mycket att våra dagars löpare inom I. K. icke tappat takten.

Och icke mindre glad var jag när "Älfsborgshornet" för tredje gången och för alltid fick följa med hem, efter ganska skarpa strider i femkamp i Borås. Att gå direkt från sjukbädden och tävla i 39 graders feber är dock inget att rekommendera.... men vad gjorde man ej för I. F. K.!

Ja, mycket vore att tillägga om tävlingar och resor både här i Sverige och i grannländerna, med upplevelser av skilda slag, men de äro mestadels

HILDING CARLSSON
Kassör 1914-15

av den art att det icke kan intressera en utomstående i nämnvärd grad.

Varje idrottsman har nog f. ö. sin fond av erfarenheter, och är nog villig att skriva under på att idrottslivet är härligt. Det är nog som min gamle vän, och vår förre klubbkamrat, Charles Luther, sade en gång, långt efter det vi båda lagt spikskorna på hyllan: "Jag trivs bäst bland idrottsmän och har alltid en känsla av, att är grabben bara idrottsman, så är han all right".

Hilding Carlsson

GUNNAR CARLSON
K. S. 1925-26-28-29

A. S. Forsberg:

Det är omöjligt att i några rader sammanfatta sina intryck från arbetet inom vår kära förening, I. F. K., men så mycket vill jag i alla fall ha sagt, att åren 1918—1922 voro de för mig mest arbetsamma, men kanske just därför de roligaste och lyckligaste. Det var då K. S. hade en vacker blomstringsperiod och alla grabbar låg i och arbetade för föreningen — och sällskapet! — av hela sin själ. Resultat blev det också! Nog fick man förstås höra att man var despot och egensinnig, men det behövs ibland och för resten glöms allt sådant så lätt.

A. S. Forsberg

ADOLF FORSBERG
Intend. 1912-13-15-16-17-18-23-24
Adj. led. 1919, Klubbmästare 1920,
V. kassör 1921, Suppl. 1922
K. S. 1911-12-13-14-15-16-17-18-19-21-24

Herbert Johansson:

..Förhoppningar som uppfyllts.

Tiden har gått fort, nästan allt för fort, tycker man ofta och så tycker jag nu, när jag erinrar mig att den 2 okt. är det ett kvartsekel sedan vi, några ynglingar, togo initiativet till Göteborgs-Kamraternas bildande.

JOSEF HOLSNER
V. kassör 1922-23-24-25-26-27
Suppl. 1928-29
K. S. 1920-21-22-23-24-25-26-27-28-29

När jag alltså nu sitter med "25-åringen" framför mig och låter åren passera revy, med dess många olika episoder, står det tydligt för mig att även om tiden gått fort, så har dock en hel del arbete uträttats. Jag blev ytterligare styrkt i denna min uppfattning, när jag härom dagen gjorde ett besök i föreningslokalerna och blev varse de prismontrer som formligen dignade under sitt värdefulla innehåll. Det har tydligen arbetats målmedvetet och tänker jag mig tillbaka 25 år i tiden och de tankar som då kretsade i min hjärna, så måste jag tillstå att de ljusaste förhoppningar gått i uppfyllelse. Våra fromma önskningar ha i mer än ett avseende gått i fullbordan.

Vi kunna alltså med fog vara stolta över vår 25-åriga telning, som nu står stark framför oss och med heder bekläder sin plats i samhället.

Till sist. Fortsätt på den inslagna vägen! Håll idrottens fana högt och förgäten icke att där den goda kamratandan finnes, där vinnes segrar, vilket har bevisats.

Ett tre gånger tre hurra för 25-åringen!

CARL LINDE
Kassör 1910-11. Funktion. sekr. 1911
Klubbmästare 1917-18-19-21
Ordf. 1920, Adj. led. 1922,
Sekr. 1928-29
G.-A. 1919-20-21-22-23-28-29

Carl Linde:

Från Karlsro-fältet, "Dalen", uppe i Änggårdsbergen, där vår förening tog de första stapplande stegen på idrottens törnbeströdda stig, och vidare från Särövägen, där vi hade de första tävlingarna i löpning, därifrån och fram till nutidens magnifika idrottsplatser Ullevi och Slottsskogsvallen samt de minst sagt förnäma klubblokalerna i huset Östra Hamngatan 14, har det varit en lång, lång väg. Generationer av idrottsmän och fotbollspelare ha fostrats inom Göteborgs-Kamraterna, de ha skrivit sina inträdes ansökningar, deltagit i våra mat-

cher och tävlingar, hejat och hurrat för sina kämpande kamrater, stormat och skällt på årsmötena, förargat sig över motgångar och triumferat vid segrar och framgångar — de ha gått in och ur i medlemsmatriklar och kassaböcker och efterlämnat mer eller mindre märkbara spår i rekordförteckningar, matchresultat och föreningsstatistik — de ha i sitt privata "jobb" diskuterat idrott och fotboll med arbetskamrater och i sina hem pratat sport med sina vänner, men för dem alla har **Idrottsföreningen Kamraterna i Göteborg** framstått såsom den stora och starka, fina och friska föreningen över alla andra föreningar!

Om vi kunde samla alla dessa, som i två och halvt decennier under längre eller kortare perioder vandrat fram under Göteborgs-Kamarternas blå-vita standar, skulle vi komma upp till en aktningsvärd siffra. Ty det har varit livlig omsättning på medlemmar. Men genom åren har en kärntrupp hållit samman och medlemskap på tio och femton år är numera ingenting ovanligt, det uppnås av den ene efter den andre. Men många försvinna utan vidare, när de "lagt upp" eller tycker sig icke ha råd längre till medlemsavgifterna.

Ja, så är det. Men i själ och hjärta äro de i alla fall "Göteborgs-Kamrater"! Vi höra dem vid våra fotbollsmatcher! Vi se dem runt åskådareplatserna! Vi träffa dem framför tidningarnas nyhetsfönster! Vi få livstecken från dem i massor av anonyma skrivelser, ömsom ovettiga, ömsom entusiastiska (mest det förra!), beträffande vårt representationslags insatser i fotbollsvärlden! Allt visande ett levande intresse för denna gamla idrottsförening, som de aldrig kunna släppa ur tankarna.

Detta levande intresse bottnar nog icke blott i supporternas egen äresjuka. Alla dessa som tillhört och tillhöra vår förening måste ha känt på sig, att något mera än det rent sportsliga binder samman medlemmarna. Vad det är, torde vara svårt att definiera — det är något visst "det", som en

GÖSTA LUNDQVIST
Suppl. 1919. Sekr. 1920-21
G. A. 1920-21-22-23

PER LUNDQVIST
Intend. 1920-21-22-25-26-27-28-29

GUSTAV W. MAGNUSSON
V. sekr. 1915—16. Kassör 1917-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29
G. A. 1920-21-22-23-24-25-26-27-28-29

idrottsförening måste ha för att kunna stå stark genom tiderna. Har vi det? Omöjligt att säga. Men jag tror, att utan känslan av kamratskap, hjälpsamhet, ömsesidigt förtroende och något som uttryckes kort och gott med renhårighet, kan ingen sammanslutning som vår bestå.

Kamraterna, det är ett bra namn. Och Kamratskapet — må det vara vårt valspråk! Följa vi det, så hålla vi föreningen levande. Motgångar kunna inträffa, "vågdalar" kunna möta oss — allt sådant är betydelselöst om blott den rätta andan lever inom våra leder. Låt oss hålla denna vid makt — låt oss tro på det goda inom idrotten!

Då kunna Göteborgs-Kamraterna aldrig dö! De kunna bli knuffade och trampade och trängda och slagna, men de kunna aldrig dö. De skola leva och de skola ännu mången gång fira jubileum!

Carl Linde

TORSTEN MELLBERG
V. ordf. 1917-18-19-26-27-28-29
Suppl. 1923, Klubbm. 1924-25
G. A. 1926- 27-28-29

Torsten Mellberg:

När vår förening i dagarne kan blicka tillbaka på en 25-årig tillvaro, så synes det mig ha varit en härlig tid, fylld av arbete och glädje och arbetsglädje.

För undertecknad, som varit med sedan föreningens "barndom", står den gångna tiden som mitt käraste minne; mitt arbete för föreningen har varit mig en stor glädje, trots att motgångar ej ha saknats men när framgångarna har kommit, har man ju fått lön för mödan.

Vilka glädjetillfällen vi I. F. K:are har att minnas? Omöjligt att uppräkna. Men som "gamla" kunna vi njuta vid tanken på vad t. ex. Börjeson, Schylander, Henning Svensson, Gobben Lund, Törnqvist, Murren, Carlson, Hjelm, Almén, Carl Olsson, Nils Andersson och många, många andra roade sig själva och oss andra med när de visade prov på sina överdådiga fotbollstalanger.

När Backman, Holsner, Verner Magnuson, Söderbom och andra skurit lagrar, ja då har vi Kamrater levat med.

Eller när våra präktiga löparekamrater vunnit "Göteborg runt", då har det varit fest i våra sinnen.

Men allt detta förpliktigar de nu deltagande att med all kraft och förmåga upptaga föregångarnas fallna mantlar och taga nya, friska tag för I. F. K., så att även dessa en gång kunna blicka tillbaka på en glad och härlig ungdomstid!

Till slut hoppas jag att vi alla med kärlek till vår förening för den ytterligare framåt, även om motgångar skulle möta oss, ej låta oss nedslås utan arbeta vidare, ty utan arbete och ärlig strid vinner man ej framgångar.

Leve vårt kära I. F. K.!

Torsten Hellberg

M. MEYER †
Kassör 1904, Klubbmästare 1907

John Peterson:

Att arbeta för I. F. K. under dess genombrottsår var för mig en stor glädje, ty såväl styrelse som övriga aktiva deltagare voro fast beslutna att göra I. F. K. till en stor, framför allt populär förening. Med den sega energi, som fordrades för att få en plats i solen, lyckades vi redan efter fyra år säkra vårt första Svenska Mästerskap i fotboll i finalen över I. F. K. Upsala, vilket är mitt största minne från denna tid.

God sammanhållning kännetecknade som sagt vårt arbete, och önskar jag 25-åringen all den framgång den bör få i forsatt arbete till idrottens fromma.

Med hälsningar

John Peterson

JOHN PETTERSSON
Intendent 1910-11

JACOB SCHYLANDER
Suppl. 1918-21-22, V. sekr. 1919

Julius Rothenberg:

Från de år jag haft äran och nöjet deltaga i arbetet för Göteborgs-Kamraterna återstår endast idel angenäma minnen. Ett gott kamratskap och god förståelse var rådande mellan de aktiva och föreningens styrelse. Jag hade dessutom nöjet se mitt förslag till ett eget hem (idrottsplats) enhälligt gå igenom och hoppas nu att de ledande vårdar I. F. K.-fonden så, att föreningens nästa jubileum kan firas på egen torva.

Till de aktiva skulle jag vilja rikta de vänliga orden: Håll enigt samman, understöd och jämna vägen för de "ledande" inom föreningen — deras arbete är varken lätt eller tacksamt — och till "ledningen" skulle jag förmätet nog vilja säga: låt alltid det rent sportsliga gå före "affärerna". Idrotten är trots allt vår största ungdomsrörelse och behöver hållas fri från tidsandans affärsjäkt.

Julius Rothenberg

URBAN SANDSTRÖM †
Suppl. 1909, Adj. led. o. funktion. sekr. 1910

P. A. Sjöholm:

Då Göteborgs-Kamraterna i år fylla 25 år gå mina tankar tillbaka till de år jag hade äran vara föreningens ordförande.

Det var under de s. k. svåra åren. Endast ett 40-tal medlemmar och ingen idrottsplats, träningen försiggick på en kuperad plats vid Slottsskogen, benämnd Karlsro. Men det rådde ett gott förhållande mellan styrelsen och medlemmarne och föreningen arbetade sig stadigt framåt. Fotbollslaget tävlade den tiden blott om Kamratmästerskapet. Men det låg allvar och intresse över träningen och snart kom den dag då vi kunde våga oss på större uppgifter och vi lyckades besegra det då över hela Sverige såsom oövervinnerligt ansedda Örgryte. Härmed ingick Kamraterna i ett nytt skede och vi anmälde oss till tävlan om Svenska Mästerskapet i fotboll. Det blev många och svåra matcher, men laget svek ej våra förhoppningar. När semi-

finalen om Svenska Mästerskapet skulle spelas måste i brist på tid även Kamratfinalen ingå i samma match. Våra motståndare voro Norrköpings-Kamraterna, över vilka vårt lag segrade med 7 mål mot 1. Fjorton dagar därefter gick finalen om Svenska Mästerskapet av stapeln mot Djurgården, då våra duktiga pojkar segrade med 3 mål mot 0. Undra ej på att vi voro glada, då vår kapten fick mottaga de vackra priserna härför!

Sedan denna tid har såväl inom fotbollen som den fria idrotten erövrats många priser, vittnande om alltigenom god ambition och gott kamratskap. Föreningen kan alltså med stolthet se tillbaka på det kvartsekel som gått. Må det kommande bliva lika ärofyllt.

Vellinge i augusti 1929.

P. A. Sjöholm

JOHN SÄWSTRÖM

Sekr. 1904, Kassör 1905-06-09

Arthur Wingren:

I begynnelsen....

En eftermiddag hösten 1904 voro några chalmerister samlade inne på ett rum i skolans Vasagatsbyggnad för att överlägga om föreberedelserna i samband med bildandet av en I. F. K. krets i Göteborg.

Visserligen hade tidigare en sådan funnits till, stiftad av bl. a. en utav dåtidens största idrottsstjärnor, sedermera världsmästaren i spjut, herr Erik Lemming, men hur det då kom sig blev Kamratkretsen snart nedlagd — möjligen uppgående i det allt famnande Göteborgs Idrottsförbund, — och sedan dess hade icke, såvitt jag har mig bekant, några I. F. K:are synts till ifrån Göteborgs horisont.

Vi skrevo alltså till sekreteraren i Centralföreningen i Stockholm, som jag tidigare vid Oskarshamns-Kamraternas stiftande haft litet att göra med, och så kom beskedet, åtföljt av tillståndsbeviset, för bildandet av den 39:de kretsen inom Kamraternas stora sammanslutning.

OSCAR SÖDERBERG

Sekr. 1913, V. sekr. 1914-17
V. ordf. 1915-16, Suppl. 1918

E. SVANBORG
F. U. 1922-23-24-25-26-27-28-29

Samtidigt med oss chalmerister hade emellertid andra idrottsintresserade i Göteborg, tillhörande Annedals Idrottssällskap, hos Centralföreningen gjort en liknande hänvändelse och hänvisades så dessa att sätta sig i förbindelse med oss för den gemensamma frågans dryftande. Vi slogo oss alltså samman och möttes en afton å Olivedals kafé, där Kamratkretsen stiftades med åtföljande styrelseval etc.

Så tillkom den förening, som i dag populärt benämnes Göteborgs-Kamraterna. Dess första verksamhetsår voro mycket blygsamma. Motvind saknades icke. Intressemotsättningar gjorde sig starkt gällande, men så småningom utkristalliserade sig ur det hela ett fotbollsintresse, som verkade synnerligen samlande bland medlemmarna. Alltsedan dess har ju fotbollen varit Göteborgs-Kamraternas idrottsgren par préférence och kommit föreningens namn att med största aktning nämnas långt utöver Sveriges gränser.

Inom varje företag och sammanslutning tar det givetvis sin tid att riktigt finna sig själv. Om man vid kvartsseklet blickar tillbaka och jämför Göteborgs-Kamraterna med sina äldre platskolleger, så tror jag, att de förra under ett tidigare stadium i utvecklingen funnit sig själva och sin rätta "form".

Dess sammanslutning har blivit en av de kraftigaste hörnstenarna i den svenska idrottsbyggnaden. Må den 39:de I. F. K.-kretsen så alltjämt förbliva!

Leve Göteborgs-Kamraterna!

Arthur Wingren

Gustaf Waller:

Ni har bett mig mig besvara frågan "Hur det var att arbeta för I. F. K. i Göteborg".

Jag vill fatta mig kort och svara: Ett nöje.

Gustaf Waller

ARTHUR WINGREN
Ordf. 1904-05

GUSTAF WALLER
Intendent 1919, V. sekr. 1920
Sekr. 1925-26, G. A. 1925-26

GÖSTA WAHLGREN
Suppl. 1927-28-29
K. S. 1919-22-23-24-27-28-29

EN ÖVERSIKT.

Då Göteborgs-Kamarterna bildades var det nog inte meningen att fotbollidrotten skule bli föreningens huvudidrott. Med all sannolikhet hade man för avsikt att bedriva fri idrott i minst lika stor utsträckning. På den tiden var fotbollen icke så populär som nu medan däremot den fria idrotten relativt sett stod högre i kurs. Emellartid kom fotbollspelet att så småningom dominera i föreningens verksamhet.

Från 1905 års fotboll är att anteckna vårt första deltagande i Kamratmästerskapet. Efter en seger i Karlstad blevo vi dock utslagna i semifinalen av Köpings-Kamraterna med 2—5. Samma år startades Göteborgs-serien och här belade vi 2:dra plats i klass I (efter Örgryte), därmed läggande grunden till vårt anseende såsom gott serielag.

Under 1906 deltogo Kamraterna, förutom i Kamratmästerskapet och Göteborgs-serien, även i tävlingen om distriktsmästerskapet. I den förstnämnda tävlingen kommo vi detta år längre och lyckades sålunda slå oss fram till finalen. Denna spelades i Stockholm, som alltså nu för första gången gästades av Göteborgs-Kamraterna. Debuten blev ej vidare lyckad. Vi förlorade nämligen med icke mindre än 3—10, vilket till stor del berodde på en dålig målvakt.

I Göteborgs-serien placerade sig vårt 1:sta lag som 2:a i klass I, medan lag II segrade i klass II. I distriktsmästerskapet slutligen blevo vi besegrade i cemifinalen av Örgryte med 2—8.

År 1907 blev en epok i Kamraternas fotbollshistoria. Efter en match mellan Örgryte och ett kombinerat lag, där majoriteten utgjordes av spelare från vår förening, anslöto

Sportvärlden.

Fotboll.

Ett splittrande förslag.

Efter det kombinerade lagets framgångsrika spel i söndags mot »Örgryte» har framkastats förslag om att spelarne i laget skulle ingå i en härvarande klubb — »Kamraterna» — närmast för att kunna deltaga i de täflingar om pris, som anordnas i Sverige, och särskildt med tanke på, att »Kamratmästerskapet» skulle kunna öfverföras hit. Är nu detta så förståndigt?

Då man tänker på det energiska arbete och det intresse, som utvecklas af flera klubbar här i staden för att höja deras lags spelförmåga, så måste det betraktas som ytterst tvifvelaktigt, att ett arrangemang sådant som det föreslagna skall kunna verka till idrottens fromma. Att intresset skulle slappas hos de lag, som såge sig på så sätt decimerade, kan ju icke vara mer än en mening om; Göteborgs Idrottsförbund och »Vikingen» ha nog här en ledsam erfarenhet från förra året att visa på. Alla minnas nog för öfrigt det lysande fiasko, »Kamraterna» här gjorde förra året, då de just med hänsyn till Kamratmästerskapet plockat till sig de bästa spelarne ur ofvannämnda klubbar. Idrottsförbundets lag upplöstes, de energiska »vikingarne» lyckades med stor energi och uppbjudande af alla sina krafter hålla sig uppe, och långt ifrån var det icke att »Kamraterna» själfva kommit i upplösningstillstånd efter det svåra nederlaget mot »Stockholmskamraterna». Detta blef resultatet af den kombineringen! Och mycket bättre skulle det nog icke gå nu. Åtminstone i fråga om splittringen, kanske äfven »Kamratmästerskapet».

I England anses det för den största ära, en fotbollsspelare kan uppnå, att insättas i kombineradt lag i internationell match, och äfven i Danmark är detta förhållandet. Hvarför skulle icke äfven hos oss denna idé kunna vinna insteg?

Särskildt här i Göteborg anordnas ju ofta internationella matcher, och vid dessa kunde ett kombineradt lag försvara vår stads färger jämte »Örgryte». Fotbollsspelare äro just ej bortskämda med pris, och sådana förekomma ej i allmänhet vid internationella täflingar och nationella vänskapsmatcher, men äran bör väl också vara något värdt, och särskildt borde spelarne uppbjuda hela sin förmåga, så att de kunna anses värdiga att insättas i ett kombineradt lag vid internationella matcher. Därmed skulle de göra idrotten och sin egen klubb den bästa tjänsten, och själfva få de däraf den största behållningen.

E. H

Tidsbild från det stora genombrottsåret 1907. Närstående artikel är klippt ur Göteborgs Morgonpost. "Man merkt die Absicht . . . ."

PROGRAM

for

Idrottsföreningen Kamraterna's

(Göteborg)

Besøg i København d. 16. April 1911.

Standkvarter: Hotel Dagmar

Kl. 11 Frokost paa Wivels Terrasse.

Kl. 1½ Afg. fra Hotellet pr. Bil til Boldbanen.

Kl. 2 Match

Kl. 5½ Diner paa den kgl. Skydebane sammen med de danske Spillere.

Bland våra utländska förbindelser skatta vi den med K. B. högst. Den inleddes 1911. Här se vi det mottagningsprogram, som K. B. uppgjort för oss vid detta tillfälle.

GÖTEBORGS-KAMRATERNAS LAG I 1905.
Nils Andersson, Verner Johansson, Einar Anderson, Anders Helgeson, Emil Davidson, J. Sävström, Enoch Olsson, Carl Ekman, Verner Jansson, Herbert Johansson, Carl Andersson.

sig flera av de "kombinerade" spelarna, uppmuntrade av framgången (resultatet blev nämligen 3—3), till Kamraterna. Föreningen fick härigenom ett värdefullt tillskott, som gjorde, att representationslaget redan påföljande år slog igenom på allvar. Vår fotbollskultur har också sin upprinnelse ur händelserna detta år.

I Göteborgs-serien hemförde lag I första pris i klass I. Och för första gången deltog föreningen i svenska mästerskapet, men blev där utslagen av Örgryte (0—8). I Kamratmästerskapet avancerade vi till semifinalen, men mötte där vårt öde i form av Eskilstuna (3—4). 1:sta lagets största merit detta år var segern över Örgryte, 4—2, som väckte stort uppseende inom idrottsvärlden. Örgryte hade nämligen då i flera år varit ganska allenahärskande på fotbollsområdet.

1908 blev ett framgångsrikt år. Vi kunde inregistrera 2 segrar mot Örgryte, båda med 3—1. Vi vågade oss på "internationella" matcher med Österbro och B. 93, båda med oavgjort resultat, 3—3. Våra spelare blevo internationella både mot Norge och vid Olympiska spelen. Och vi togo för

första gången hem s v e n s k a m ä s t e r s k a p e t genom seger i finalen över Uppsala-Kamraterna med 4—3. Av årets 27 matcher blevo vi endast besegrade i 4, och till vår prissamling kunde vi då även räkna distriktsmästerskapet och Krokslättspokalen.

Dessa framgångar blevo den unga föreningen nästan övermäktiga. En reaktion inträffade också 19109. Vårt 1:sta lag kunde detta år icke alls spela samma framträdande roll.. Svåra inre strider inom föreningen och den avlägsna träningsplatsen — Balders Hage, som nu fått avlösa Idrottsplatsen — voro bidragande orsaker härtill.

Vi förfogade emellertid över goda reserver, som gåvo de bästa löften för framtiden. Särskilt utmärkte sig lag IV, som vann Reservlagsklassen i Göteborgsserien, segrande i alla (7) matcherna och med en så god målkvot som 32—5.

NILS ANDERSSON,
vår förste fotbollskapten.

Alldeles utan framgångar blev dock icke lag I! Kamratmästerskapet bärgades sålunda hem genom seger över Gävle i finalen med 3—2. Av årets övriga fotbollshändelser märkes våra första matcher med e n g e l s k a o c h n o r s k a l a g (resp. Quinton 2—4 och Lyn 4—2).

1910 startades Svenska serien, vari vi deltogo och kommo på 3:dje plats, efter Örgryte och A. I. K. I Kamratmästerskapet segrade vi åter (final mot Norrköping: 7—1); och Svenska mästerskapet erövrade vi för andra gången genom seger över Djurgården i finalen med 3—0.

Av årets övriga framgångar må framhållas vinnandet av den ståtliga Krokslättspokalen — som nu togs hem för alltid. Att 1910 blev ett så lyckosamt år, berodde till stor del på de goda träningsmöjligheter, som åter bjöds oss genom

förhyrandet av Idrottsplatsen. Dessutom lyckades vi få fram nya, goda spelare, varmed vi kunde ersätta de äldre.

Nästföljande år, 1911, blev ett sannskyldigt krisår. Vi förlorade nämligen flera spelare, bl. a. Börjesson och John Olsson, som spelade för Jonseredsföreningen och Örgryte. Dessutom emigrerade vår utmärkte kapten, Nils Andersson, till Amerika.

Det blev en prövningens tid, som dock övervanns tack vare spelares och ledares energi, ambition och kärlek till föreningen. Men det låg oerhört mycket arbete bakom det resultatet — ett arbete utfört i dt tysta.

VÅRT FÖRSTA SV. MÄSTERSKAPSLAG (1908).
E. Lund, E. Börjesson, N. Andersson, L. Andersson, C. F. Andersson, K. Törnqvist, J. Olsson, V. Lidén, Olle Tell, A. Fagrell, V. Jansson.

Detta år stiftade vi en ytterst värdefull bekantskap på fotbollsområdet, Københavns Boldklub. Och det är inte för mycket sagt, om vi i dem se våra läromästare.

På hösten voro vi åter i god form och förlorade icke mer än en match. Vår mest anmärkningsvärda seger var den över Örgryte med 6—2.

Av det inre fotbollsarbetet må nämnas, att de två juniorlagen "Niord" och "Hermes" anslöto sig till föreningen och där ytterligare förkovrades. Åtskilliga av Göteborgs nuvarande bästa fotbollsspelare ha utgått ur deras leder.

I och med 1912 började förhållandena stabilisera sig. Vi uppnådde nu flera goda resultat. Särskilt bör framhållas

matchen mot Olympialaget: 1—1. Under året erövrades såväl distriktsmästerskapet som Kamratmästerskapet till föreningen. Vårt lag var också verkligt stabilt och Börjesson och John Olsson deltogo åter.

Även reservlagen voro framgångsrika. I Göteborgsserien vann sålunda lag III i klass II, och detsamma gjorde lag IV i klass IV. Och våra juniorer togo hem Junior-pokalen. Av dessa juniorspelare äro nu icke mindre än fem internationella: Erik Liljenberg, Valdus Lund, Karl Johansson, Sven Friberg och Caleb Schylander.

STYRELSE OCH LAG KRISÅRET 1911:
H. Hellberg, A. Mellin, A. Fagrell, K. Törnqvist, A. Lundin, C. Olsson, G. Magnusson, E. Lilienberg, H. Svensson, John Karlsson, K. Holmgren, Th. Andersson, O. Söderberg.
Sittande: H. Johansson, J. Rosander, C. Linde, P. A. Sjöholm, J. Pettersson, Ch. Forsberg.

Den mest ansträngande fotbollssäsong våra spelare dittills haft var 1913 års. Vi spelade inalles 41 matcher av vilka endast 4 förlorades.

Svenska serien hemförde Kamraterna nu första gången. Lag I erövrade även Kamratmästerskapet och distriktsmästerskapet. Vårt lag blev uttaget att representera Sverige vid landsmatchen mot Norge den 26 okt., och slöt denna oavgjord: 1—1. Erik Hjelm och Caleb Schylander, båda från juniorlaget, debuterade detta år i 1:sta laget.

B-laget belade första plats i Göteborgs-seriens klass I och vann dessutom Bragehornet. Och juniorlag I erövrade Junior-pokalen. Allt tjänade att fastslå föreningens ställning såsom ledande fotbollsklubb.

Under 1914 spelade vi matcher mot norska, engelska, ett tyskt och ett belgiskt lag. Av vilka matcher särskilt må nämnas de mot Liverpool F. C. (1—4) och Crystal Palace (1—3).

ALLA TIDERS BÄSTA JUNIORLAG (1912):
Fr. v. Sven Hagberg, Ture Ericsson, HENRY ALMÉN, Harvid Abrahamsson, ROLF BORSSÉN, SVEN RYLANDER, Oskar Karlberg, SVEN FRIBERG, Erik Uhlén, Elof Lundgren, Douglas Liljegren, F. Larsson. (De med versaler blevo sedermera federationspelare).

Svenska serien togs hem för andra gången. I Kamratmästerskapets final besegrade vi Stockholm med 9—0. Och i den avgörande matchen om I. F. K.-pokalen slogo vi Stockholmskretsen med 3—0, varigenom vi för alltid införlivade det ståtliga priset bland våra troféer.

Slutligen kan nämnas att våra representanter även lade beslag på Centralföreningens mästerskap (final mot Örgryte: 2—1).

1915 erövrade vi ånyo Svenska serien och Kamratmästerskapet. Och kunde inregistrera ett par uppseendeväckande segrar, nämligen mot det kombinerade danska laget med 1—0 och mot B. 93, 4—2. I synnerhet den sistnämnda matchen måste vi peka på med stolthet, ty den matchen be-

tecknar för vårt lag toppunkten hittills på vad vi mena med fint fotbollsspel.

Mot K. B. spelade Kamraterna en match i Köpenhamn. Resultatet blev 1—1.

Under 1916 togs Svenska serien hem för 4:de gången. Samma år segrade våra juniorer såväl i Göteborgs-seriens Juniorklass som i tävlingen om Baldes Hage-pokalen. Och Centralföreningens mästerskap hemfördes genom seger i finalen med 11—2 över Gais.

REPRESENTATIONSLAGET 1913.

Av de matcher vi detta år spelade mot danska klubbar, må särskilt framhållas den mot det kombinerade danska laget i Göteborg, varvid vårt lag segrade med 3—0.

Ullervi (eller som det numera heter: Ullevi) tillkom under året, och denna idrottsplats har varit av mycket stor betydelse för vårt fotbollsspel.

Vårt 1:sta lags vanligaste uppställning detta år var: John Karlsson, Lund, Svensson, Karl Olsson, Törnqvist, Almén, Borssén, Schylander, Börjesson, Hjelm, Lundin.

År 1917 anordnade vi den s. k. "Ullerviträningen", som ännu torde vara i så friskt minne, att den ej behöver närmare rekapituleras. Resultatet av denna internatsträning vart till en början lysande. Sålunda kunde vi bl. a. notera en seger över K. B. i Köpenhamn (3—1) — det första nederlag, som tillfogats ett danskt lag av ett svenskt i "Kongens by". Men det kom snart en reaktion, varför behållningen blev ganska klen.

Emellertid erövrade vi för 5:te gången å rad Svenska serien. Och våra reservlag hade vackra framgångar. B-laget vann Göteborgs-seriens klass I och tog dessutom hem Bragehornet (för alltid). Lag III och IV hemförde ävenledes första pris i Göteborgs-serien — i resp. klass II och III.

En av föreningens mest framgångsrika säsonger hittills inträffade år 1918. På grund av de oerhört höga resekostnaderna hade Fotbollsförbundet slopat Svenska serien. Tillsammans med Örgryte, A. I. K. och Djurgården anordnade

ERIK BÖRJESSON.
Vår förste "store" centerforward.

vi då en privat serie, ur vilken vi gingo som segrare utan att ha förlorat en enda match. Lag I hade f. ö. detta år endast två förlorade matcher mot svenska lag.

Svenska mästerskapet erövrades för tredje gången till vår förening genom seger i finalen över Helsingborgs I. F. med 5—0. Mot K. B. spelades 2 matcher (om Göteborgs Aftonblads pris), resulterande i en seger och ett nederlag.

Vårt 15-de år — 1919 — blev även lyckosamt. I svenska mästerskapet utslogos vi visserligen genom olyckliga omständigheter i ett tidigare skede av tävlingen. Som ersättning härför erövrade vi distriktsmästerskapet genom seger i finalen med 2—0 över Örgryte. Och togo för alltid hem G. A. B:s pris genom två segrar över våra gamla vänner och motståndare, K. B.

En match som förtjänar särskilt omnämnas, är den mot det amerikanska laget Betlehem Steel F. C. Denna match

väckte stort uppseende och vår seger med 3—1 var välförtjänt.

I Göteborgs-serien erövrade lag V första pris i klass III. Och slutligen hemförde våra representanter Centralföreningens mästerskap till föreningen.

Under detta år tog vår förening initiativet till Göteborgs-Alliansen, vars bildande blev av största betydelse för Göteborgs fotbollsidrott och kanske även hela Sveriges.

Nästa år — 1920 — blev icke så lyckligt för vårt representationslag, som i den på våren påbörjade serien efter att blott ha spelat 7 matcher visserligen kom att intaga en hedrande placering, men som i semifinalerna i både S. m. och D. m. blevo utslagna. Våra förbindelser med utlandet fortsattes och utvecklades, men själva arrangemangen gingo numera i Alliansens namn. Vårt lag spelade sålunda mot holländska laget Houdt Braef Stant (1—1) och hade 3 matcher mot K. B. Vårt B-lag gjorde en turné till Jylland och en till Norge och nådde goda resultat. I Olympiska Spelens fotbollstävlingar i Antwerpen representerades Sverige av bl. a. följande spelare från I. F. K. Göteborg: Henning Svensson, Erik Hjelm, Moje Sandberg, Valdus Lund och Herbert Karlsson. Våra reservlag hade ett utomordentligt lyckat år och vunno Göteborgs-seriens tre högsta klasser och därjämte hemfördes Centralföreningens mästerskap och Kamratmästerskapet av vårt B-lag.

Kom så 1921, som betecknar höjdpunkten av föreningens utveckling kvantitativt sett. Detta år räknade vi icke mindre än 17 fotbollslag, vilket utgör skandinaviskt rekord. Vi engagerade tränaren Alex. Brody från Ungern och en synnerligen livlig verksamhet utvecklades. I Svenska serien belade vårt 1:a lag 5:e plats och vann D. m. Tillsamman med Alliansen arrangerade vi en mångfald matcher mot utländska lag och spelade sålunda bl. a. mot M. T. K., Nordstern Basel, och K. B. Vår största framgång var väl segern i "Fotbollveckan", där vi bl. a. slogo Ungerns mästare M. T. K.

Under 1922 visade vårt representationslag glädjande tecken till förbättrad spelstil, mycket tack vare Brodys arbete. Det visade sig emellertid praktiskt taget omöjligt att med det relativt ringa antal frivilliga arbetskrafter, som stodo oss till buds, administrera den väldiga hären av fotbollspelare, varför vi måste avskriva flera lag. Vi gingo i stället in för att höja 1:a lagets standard och för att där bakom sörja för tillräckligt goda reserver. Detta år vunno

vi K. m. och företogo vår första Norrlands-turné, en synnerligen lyckad färd. Av utländska lag mötte vi UTE och FTC från Ungern, Arsenal FC, Dumbarton samt K. B. Bland reservlagen lyckades 1:a juniorlaget bäst genom att hemföra sin klass i serien. Det var f. ö. ett av de bästa juniorlag vi någonsin haft.

1923 betecknar en s. k. "vågdal" för laget, som visserligen alltjämt kunde hålla sig i toppen av den svenska eliten men som genom diverse åderlåtningar blev åtskilligt försvagat. "Murren" Karlsson och Levin foro till Amerika,

LAG I 1922. På sommarturné i Värmland.

Moje Sandberg flyttade till Uddevalla och flera spelare exercerade. Det måste experimenteras och resultaten blevo lidande därpå. Dessutom hade vi detta året Slottsskogsvallen till träningsplats i stället för Ullevi och träningen blev därigenom ej så kontinuerlig som förut. I Svenska serien kunde vi dock belägga 2:dra plats. Efter en kontrovers med Fotbollsförbundet drogo vi oss jämte Gais och Öis ur S. m. och i K. m. spelades detta år ingen match. I likhet med de övriga alliansklubbarna deltogo vi numera icke heller med vårt lag I i D. m. på grund av den förändrade politik, som började komma till synes inom Göteborgs Fotbollsförbund, där småklubbarna skaffat sig majoritet. Såsom vanligt anordnade vid med Gais och ÖIS en rad inter-

nationella matcher och mötte bl. a. Middlesex Wanderers och DFC. Vidare spelade vi mot KB, vars matcher dock icke ingick i Alliansarrangemangen. En turnering i Norge blev synnerligen lyckad, bl. a. hemförde vi Freidigs i Trondhjem jubileumsturnering. Detta år slutade Brody sin anställning hos oss.

Jubileumsåret 1924 visade en glädjande ökning av lagets spelstyrka. Vårsäsongen blev visserligen mindre framgångsrik men genom intensiv träning och en god nyrekrytering lyckades laget så småningom ånyo komma upp till den standard, som genom åren utmärkt Göteborgs-Kamraternas fotboll. I serien 1923—24 blevo vi placerade på 4:de platsen och K. m. för 1922 (!) vunno vi detta år. Mot Sveriges Olympialag spelade vi 2—3 på Slottsskogsvallen, och Ajax, Amsterdam, blev slaget med 2—1. Mot Hull City

E. SVANBORG, reserv- och juniorledare. Respektlös karrikatyr av B-lagets v. i.

förlorade vi med 1—2. Hösten var f. ö. rik på framgångar och vid jultiden företog vårt lag sin hittills längsta utlandsresa, nämligen till Spanien.... en sportsligt sett lyckad resa. Spelarna från detta år förtjäna nämnas: Anders Rydberg, V. Lund, Henning Svensson, Åke Hansson, A. Bengtsson, Erik Andersson, Sven Johansson, Gunnar Rydberg, Filip Johansson, Hjelm och Herbert Sandström. Det var ett starkt och tekniskt gott lag och några revolutionerande förändringar har icke vidtagits däri förrän nästa jubileumsår —1929 — då det blev starkt föryngrat. En veteran, som detta året lämnade oss, var Konrad Törnqvist, som spelat

17 år i lag I, vilket betecknar rekord inom vår förening. Han blev givetvis föremål för en särskild hyllning vid vårt jubileum.

Genom den betydligt utvidgade serien har rörelsefriheten hos alla de däri deltagande klubbarna blivit betydligt kringskuren och från 1925 har allra största delen av fotbollsarbetet måst koncentreras kring serien. D. m. vanns 1925 av vårt B-lag, som därjämte segrade i 1924 års K. m. Det av konsul Isaac Westergren uppsatta vandringspriset (n:r 2) vanns för alltid av oss därigenom att K. m.-tävlingen ej vidare kunde fortsättas. Centralstyrelsen till-

ETT STABILT GÄNG. LAG I 1927:
F. Johansson, E. Hysén, V. Andersson, A. Bengtsson, E. Hjelm, G. Rydberg, E. Östlund, Å. Hansson, H. Samuelsson, A. Rydberg, E. Andersson.

erkände vår förening detta vackra pris, då vi ju vunnit detsamma de flesta gångerna (= 4). I S. m., som numera blivit av mindre betydelse, deltogo vi ej men i Svenska serien belade vi 2:a pl. efter det segrande laget Gais, som av oss tillfogades det enda nederlaget i denna tävling. Våra 5 reservlag skilde sig på ett hedrande sätt från deltagandet i Göteborgsserien, där lag IV och juniorlaget I vunno sina resp. klasser. Under detta år drog sig vår populäre v. back Henning Svensson tillbaka från det aktiva fotbollsspelet efter att i 16 år ha spelat i lag I. Heder åt en sådan gärning!

Icke heller 1926 lyckades vårt lag taga hem den stora serien men vid slutuppgörelsen skilde endast 1 poäng från de bägge lag, Gais och ÖIS, som lågo före oss. Tredjeplaceringen var allså så hedrande som gärna var möjligt. I D. m. blev vårt B-lag utslaget men Centralföreningens mästerskap för 1925 vanns av våra representanter. Med vår gamla förbindelse KB kommo vi åter i kontakt och deltog i klubbens turnering vid dess 50-års-jubileum. Under midsommarveckan företog lag I sin andra norrländska resa och som vanligt spelades då och då under året en vänskaps- eller träningsmatch. Huvudintresset knöt sig av naturliga

JUNIORLAGET 1929. Vinnare av Göteborgs-seriens juniorklass I.

skäl dock till Allsvenska serien. Våra fem reservlag voro icke fullt så framgångsrika som föregående år. Ånyo lämnade oss en veteran från "den gamla, goda tiden", nämligen Valdus Lund, som i 14 år tillhört lag I. Det var icke lätt att fylla hans tomrum, men i Herbert Samuelsson fingo vi en god ersättare med de allra bästa förutsättningar. Dessa ha heller icke kommit på skam. Vid årets slut var 1:a lagets ordinarie uppställning följande: Anders Rydberg, H. Samuelsson, Erik Andersson, Åke Hansson, A. Bengtsson, Werner Andersson, Ernst Östlund, Gunnar Rydberg, Filip Johansson, Erik Hjelm och Baldvin Johansson. Detta lag

blev med förändring endast på v. ytterplatsen behållet ända till 1929.

Såsom v. ytter i stället för B. Johansson lyckades vi 1927 förvärva Erik Hysén. Detta år hade vi de största utsikter att vinna serien men i seriefinalen mot Gais blevo vi knappt och föga "rättvist" slagna med 3—4 och hamnade sålunda på 2:dra plats. Höstsäsongen var knappast så lyckad som vårsäsongen men föreningen förstod dock att hävda sin rangplats bland elitklubbarna. I Alliansens arrangemang spelade vi mot Blackburn Rovers och vann här en

Våra representanter i allsvenska reservlagsserien, B-laget 1929.

renommerande seger med 1—0. I stort sett visade vårt 1:a lags spel under detta år icke samma tilltalande "form" som vi tidigare vant oss vid. Man har ju stora pretentioner på Göteborgs-Kamraterna. Glädjande nog ägde emellertid föreningen goda reserver och särskilt juniorer. Dessa lyckades också hemföra distriktsmästerskapet för juniorer. Bland dessa juniorer återfinna vi namnen Ernst Andersson och Algot Bergström — pojkar, som vi några år senare återfinna i lag I. Segern i D. m. var så mycket mera anmärkningsvärd, som det är första gången i såväl vår som någon av allianklubbarnas historia att D. m. vunnits av något dess juniorlag. Den förut anordnade serien Västergötland—

Göteborg för storklubbarnas reservlag avlöstes 1927 av Allsvenska reservlagsserien, vari vi deltogo med vårt B-lag.

1928 blev ett i stor sett lyckat år. Vårsäsongen var något osäker men laget började så småningom komma i form och hösten kom med idel framgångar. Vid höstseriens slut innehade vårt lag serieledningen med 10 matcher vunna, 2 oavgjorda och 1 förlorad samt 22 poäng. Under sommaren företogs en turné till Norge och som vanligt deltogo vi i alliansmatcherna mot utländska lag. Reservlagen hade också ett i stort sett framgångsrikt år. Vårt

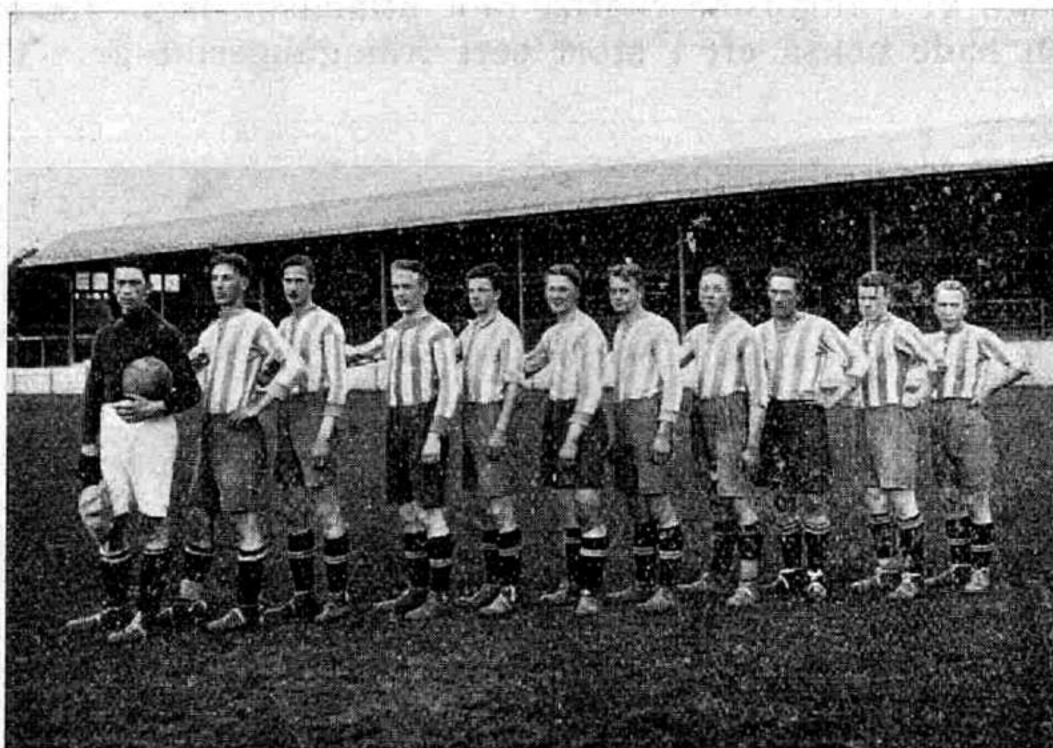

DET STARKT "FÖRYNGRADE" REPRESENTATIONSLAGET 1929: Henning Svensson, G. Rydberg, A. Bergström, E. Hysén, Ernst Andersson, F. Johansson, G. Andersson. Knästående: H. Samuelsson, E. Östlund, A. Rydberg, Erik Andersson, A. Bengtsson, (kapten).

gamla B-lag ställdes på avskrivning och det rekonstruerades helt och hållet i det att förra juniorlaget, oaktat flera av spelarna ännu icke lämnat junioråldern, flyttades upp till B-lag. I den hårda konkurrensen mot fysiskt överlägsna motståndare i Allsvenska reservlagsserien kunde detta lag ej göra sig tillfullo men hörde i alla fall till de bättre lagen i denna tävling. Juniorlaget hedrade sig och föreningen genom att bl. a. vinna Göteborgsseriens klass I.

Det ser ut som jubileumsåren skulle bli kritiska perioder för vårt representationslag. Vid 1929 års ingång hade laget en betryggad ledning i serien och man väntade allmänt att det skulle lyckas våra spelare att nu äntligen hemföra denna

tävling, men nervpåfrestningen visade sig för stor och i vårens omgång blevo vi distanserade av både HIF och ÖIS. Det var ett hårt slag för våra spelare, som energiskt och samvetsgrant arbetat på seriesegern utan att dock kunna nå detta mål. Emellertid hoppas vi på framtiden! Vid vårsäsongens slut lämnade vår internationelle v.-inner, Erik Hjelm, definitivt lag I efter att ha spelat 16 år i detsamma.

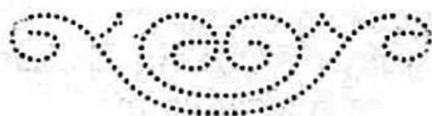
Lag III 1929.

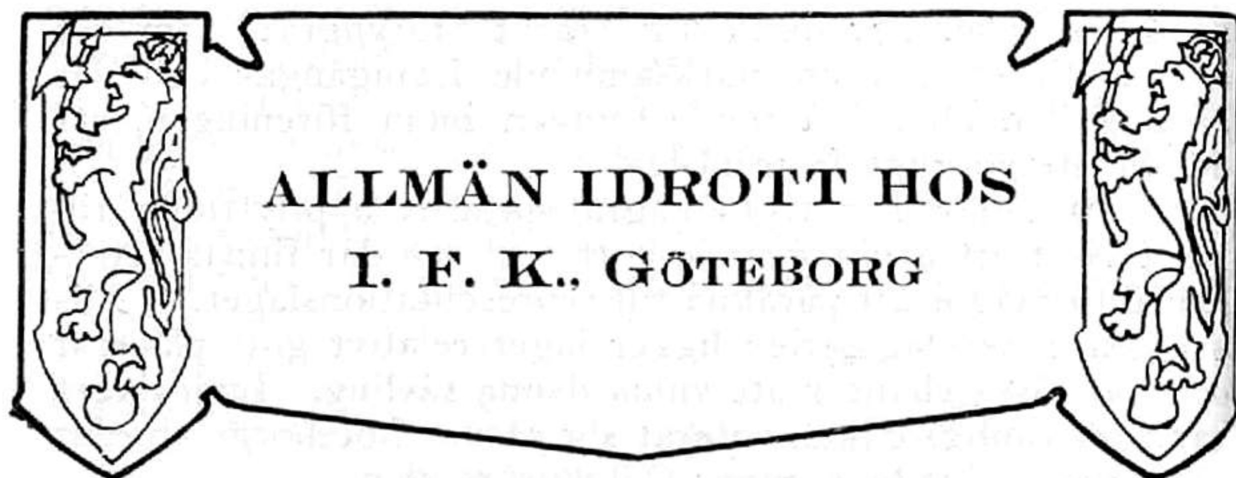
Hans insats i vårt lag har varit synnerligen betydelsefull. Under sommaren lämnade Åke Hansson och V. Andersson föreningen för att ägna sina krafter åt en annan klubb. Det gällde alltså att skaffa ersättare till tre spelare i det "gamla" laget. När höstsäsongen började hade vi dessutom oturen att under de första veckorna ha ett par av de andra spelarna justerade och starten i serien blev därför långt ifrån lyckad. Emellertid kunde vi så småningom komma fram till den riktiga uppställningen och tro oss ha funnit densamma i följande elva: And. Rydberg, Herbert Samuelsson och Erik Andersson, Östlund, A. Bengtsson och E. Andersson, A. Bergström, G. Rydberg, F. Johansson, E. Hysén och Gösta Andersson. Vid tiden för nedskrivandet

av dessa rader har detta lag, starkt "föryngrat" som det är, vunnit en rad uppmärksammade framgångar och det är nog den allmänna uppfattningen inom föreningen, att det är ett verkligt framtidslag.

Vårt B-lag har trots några spelares uppflyttning till lag I visat ett genomgående gott spel och där finnas ytterligare förmågor att påräkna till representationslaget. I Allsvenska reservlagsserien ligger laget relativt gott placerat och har vissa chanser att vinna denna tävling. Juniorlaget har som vanligt dokumenterat sig såsom Göteborgs absolut bästa genom att bl. a. vinna Göteborgsserien.

Facit av årets fotbollverksamhet hittills är att Göteborgs-Kamraterna, trots många onda spådomar, förstått att såsom vanligt hävda sig i den starka konkurrensen och att vi med största förtröstan kunna motse framtiden. De framgångar föreningen under dessa 25 år har haft och den obestridliga rangplats, som Göteborgs-Kamraterna intagit genom åren i svensk fotboll förpliktar emellertid envar av såväl spelare som ledare att alltjämt arbeta för föreningens, d. v. s. det gemensammas bästa.

ÅREN 1904—1929.

I. F. Kamraterna hade från början allmän idrott på programmet, men först 1905 började man så smått med en del poängtävlingar för medlemmarna, vilka den tiden så gott som samtliga voro fotbollspelare.

Föreningens första framträdande som tävlingsarrangör skedde 1908, då Cirkus förhyrts till stora tävlingar i inomhushopp, brottning och atletik, vilka idrotter vid denna tidpunkt voro synnerligen populära.

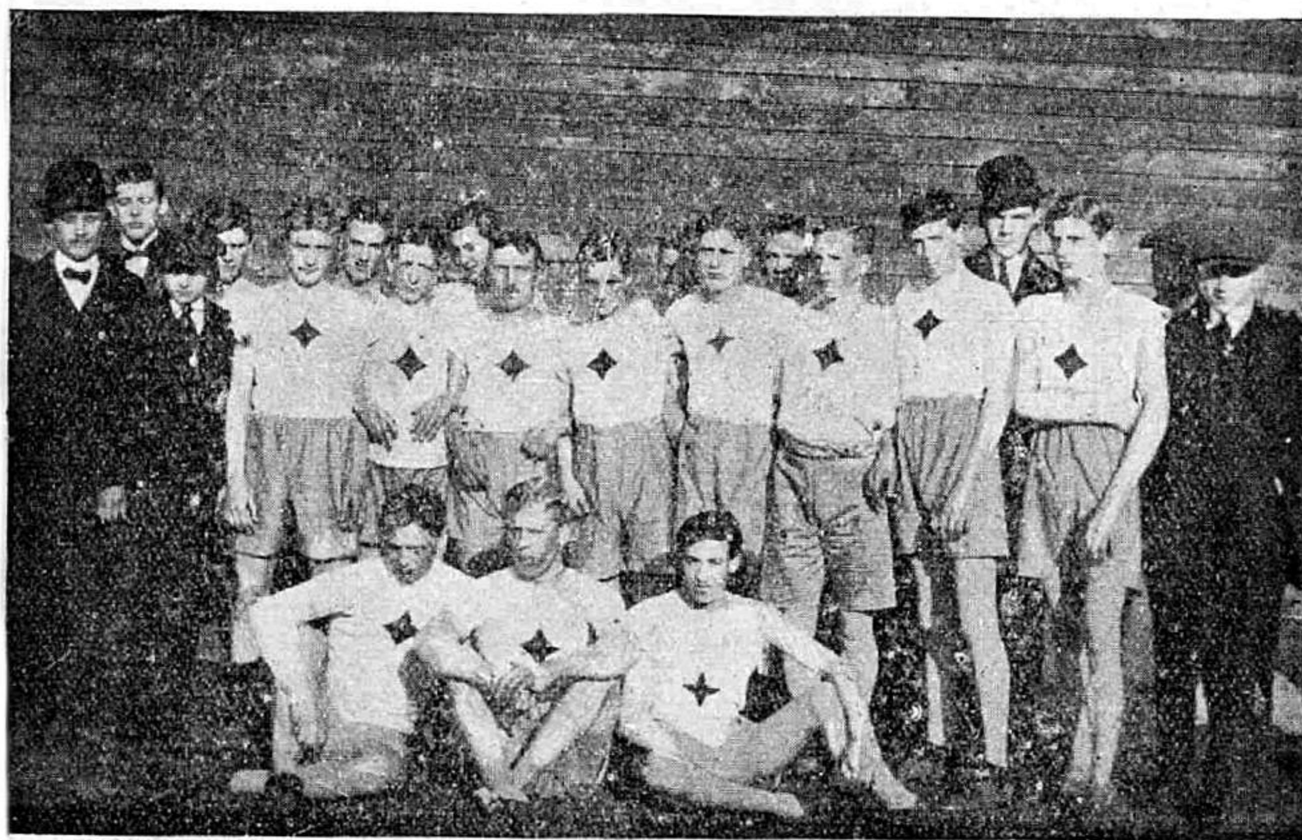
Herbert Johansson och Obadja Eriksson, voro de första av våra idrottsmän, som hedrades med titeln distriktsmästare. Den förstnämnde vann stavhopp och den senare diskuskastning 1908.

De närmast följande åren gjorde föreningens löpare stora framsteg. Hugo Holsner, Hilding Carlsson, Charles Luther och Löwendahl voro den tiden ansedda män och A. Ahlgren blev sedermera landets förnämsta Marathonlöpare. Han innehade världsrekordet på distansen 20,200 m. med tiden 2.24.15 så länge officiellt rekord noterades. (I Bostonmarathon i U. S. A., som löptes i nedförsluttning utan vändpunkt, har dock bättre tider noterats). Vår förste svenske mästare var Karl Stafsing (i gång).

Föreningens hittills mest berömde idrottsman är den gudabenådade löparen Erik Backman, som en följd av år var landets bäste på 5- och 10.000 m. Åren 1918—1919 torde han säkerligen ha saknat konkurrens i hela världen. Vid denna tid lade man särskilt på minnet sådana namn som Werner Magnusson (svensk mästare på 2 mil 1919 och 1921 samt olympiarepr. 1920 och f. ö. god terränglöpare än i denna dag), Josef Holsner (repr. i landskampen mot Norge

och Danmark 1919 samt vid olympiaden 1920), Erik Söderbom (landskampsrepr. 1921, segrare på 1.500 m. vid svenska spelen 1922) samt Adolf Johansson ("Boysen"), vilken redan då ett 10-tal år nått fina placeringar i Kungsbackaloppet och andra liknande tävl., något som han sedermera fortsatte med till 1925.

1920 var ett framgångsrikt år för I. F. K., vilket belyses av det faktum att 13 d.-m.-tecken hamnade hos de blåvita, ÖIS fick stryk på 15×400 m. och den föregående år uppsatta "Spartastatyetten" hemfördes för andra gången.

I. F. K:s terränglöpare 1915. Före starten till D. M. i terräng.

(Om denna statyett tävlades på 4×1.500 m. mellan I. K. Sparta, Köpenhamn, och vår förening). "Stjernepokalen" på 4×1.500 m. erövrades likaledes. Båda dessa ståtliga lagpris togo vi för alltid 1922, då vi också för sista gången hemförde "Thorshaugsstatyetten", det stora norska vandringspriset i terräng, genom Erik Larsson, Nils Bergström, Werner Magnusson och Erik Löfgren.

Redan 1915 ägde löpningen "Göteborg runt" rum för första gången. Denna tävling har sedermera blivit den, där vår goda genomsnittsstandard bland löparne bäst kommit till sin rätt. En sådan tävling vinnes ej på 2 eller 3 "stjär-

nor", det måste vara goda mannar över lag. 1920 hemförde vi det första vandringspriset för alltid. I tävlingen om det andra priset i ordningen noterade vi 3 raka segrar, vilket är anmärkningsvärt, då vi 1922 hade en del av våra bästa löpare i Oslo, där de, såsom ovan nämnts, togo "Thorshaugsstatyetten" för alltid. Även i tävlingen om det 3:dje priset kommo vi att utgå som segrare 3 år å rad, vilket vi skola finna i fortsättningen.

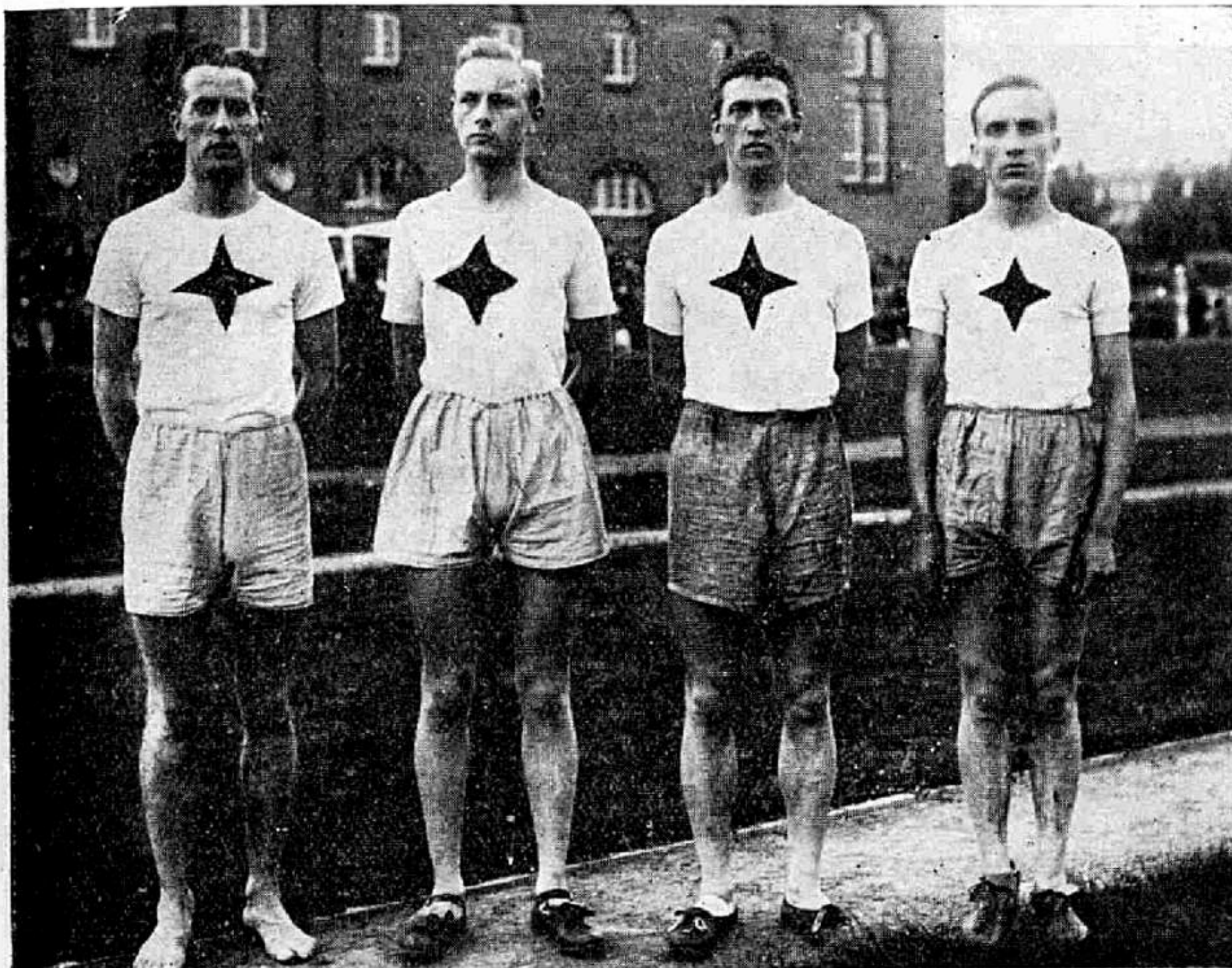
Det lag som erövrade Stjernepokalen 4x1,000 m. 1920 i Köpenhamn.

1920—22 höllo sig våra bästa löpare i den svenska eliten (kastare och hoppare saknades så gott som fullständigt), men 1923 började man skönja en tillbakagång. "Stjärnlöparna" började åldras och några nya "stjärnor" kommo ej i de gamlas ställe.

Detta år arrangerade vi s.-m. i terräng, varvid W. Magnusson placerade sig som 2:a efter Wide, medan N. Bergström blev 5:a, E. Larsson 10:a och E. Löfgren 15:de. Genom dessa hemförde vi andra lagpris efter Fredrikshov På försommaren voro 4 av våra bästa löpare på turné til Wien och Budapest. 1923 kunde vi göra oss gällande

hopp och kast bättre än tidigare. Hugo Simonson (sedermera svensk mästare i stavhopp, fast då repr. annan förening) nådde fina resultat i stav- och längdhopp, John Börjesson var god i höjdhopp och Joel Rosell i längdhopp.

Påföljande år visade en ännu mera markant tillbakagång vad "stjärnorna" beträffar, men medelmåttorna hade växt

Fr. v. till h. J. Holsner, E. Larsson, E. Söderbom, N. Bergström.
Det lag som erövrade Spartastatyetten för sista gången 1922.

i antal i minst samma grad, vilket skulle innebära att vår allmänna idrott efter hand blivit lagd på en bredare basis. De traditionella framgångarna i terräng och "Göteborg runt" kunde dock fortfarande noteras.

Gösta Rehnbom åstadkom under året en fullkomlig revolution i vår rekordtabell genom att lägga sig till med rekord i spjut, kula och diskus.

Då det gällde att remplacera Holsner, Söderbom, Kronberg, Oscar Svensson m. fl. sågo herrar ledare med tillförsikt till den 1922 bildade Ungdomsavdelningen. Där hade

man Sven Olsson, vilken redan som 18-åring blivit såväl junior- och senior-distr.-mästare på 1,500 m., Liljeros, god terränglöpare, m. fl. Till dessa ställdes nu hoppet, och vi skola framdeles få se om de infriat förväntningarna eller ej.

Detta skulle nu vara ett sammandrag över de första 20 åren (som mera detaljerat skildras i föregående jubileumsskrifter) och vi övergå nu till åren

Idrottssektionens propagandaturné till Dalarne 1922.

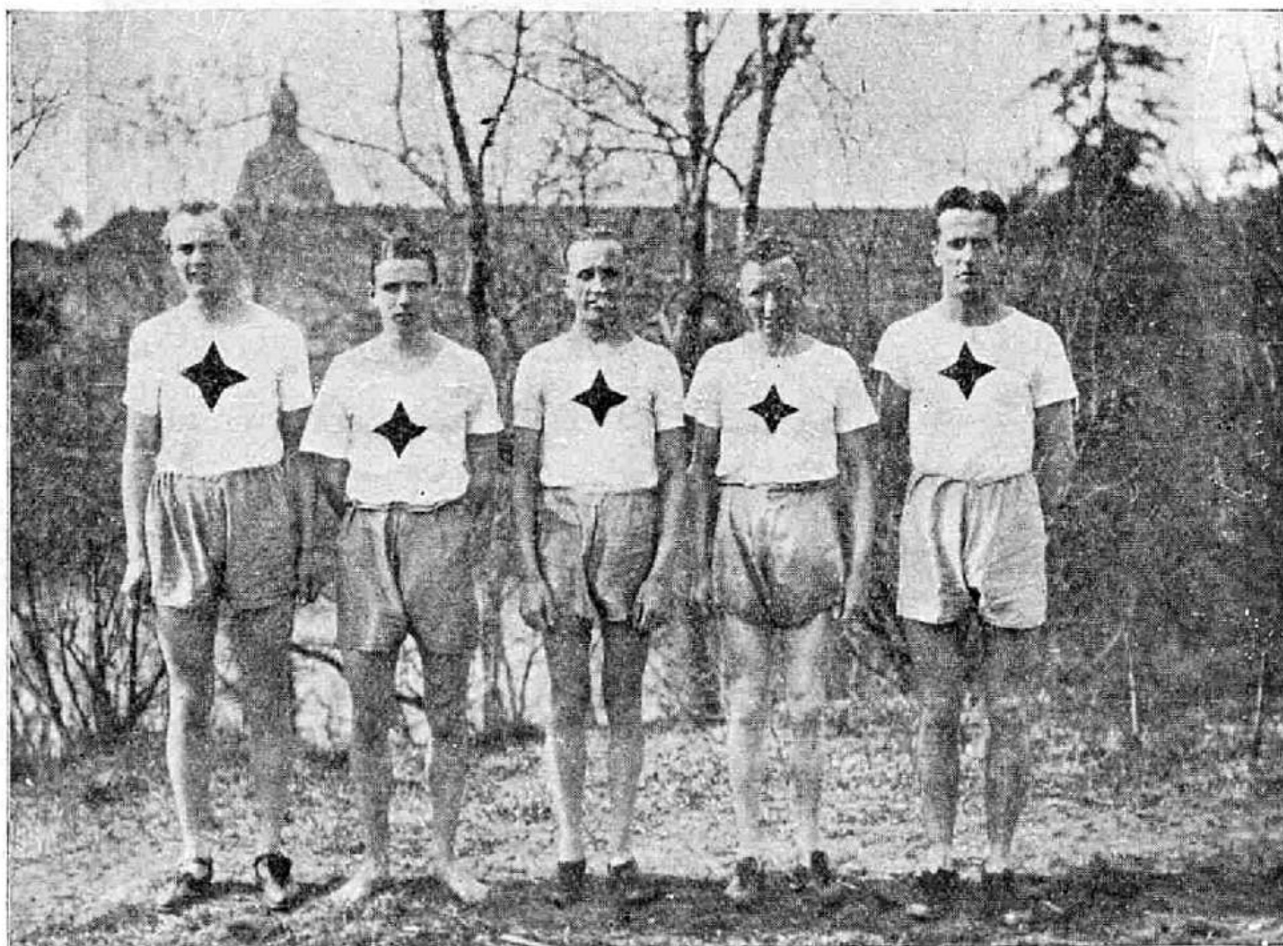
1925—1929.

1925 på våren hävdade vi alltjämt vår ställning som stadens förnämsta löpareklubb. Erik Löfgren, som, sedan Erik Larsson lagt upp och Nils Bergström flyttat från staden, var vår bäste terränglöpare, segrade i Vikingens tävling, närmast följd av Sandberg, Vikingen, och den numera till världseliten hörande Bror Öhrn, Borås. Även i vår egen tävling segrade Löfgren, men i d.-m. fick han se sig besegrad av såväl Sandberg som Werner Magnusson. I samtliga dessa tävlingar erövrades 1:sta lagpris.

Ragnar Liljeros, vilken nu tävlade som senior första året, segrade i såväl Vikingens som vår tävling klass II

samt kl. 4 vid D.-m. Werner Magnusson stod i särklass bland old-boys. Han vann Vikingens old-boyklass med bred marginal, men tävlade sedan i klass I och blev 3:e på vår tävling samt 2:e på D.-m. Juniorerna voro ej så framgångsrika som de båda närmast föregående åren.

Werner Magnusson segrade i Partilleloppet på rekordtiden 43.52, närmast följd av Rud. Olsson.

Det lag som till I. F. K. för alltid erövrade Thorshaugstatyetten, år 1922, samma dag som vi i "Göteborg runt" vann G. T.'s 2:dra vandringspris för andra gången. Fr. v. E. Larsson, E. Lövgren, N. Bergström, W. Magnusson, J. Holsner.

"Göteborg runt" togs hem på rekordtiden 46.44.2, men sedan blev det mera sparsamt med framgångarna. Rud. Olsson vann dock D.-m. på 2 mil. Folke Engman segrade på 10,000 m. vid "stora" D.-m., varjämte en del 2:dra och 3:dje placeringar uppnåddes. Nybörjaren K. G. Björk blev sålunda 2:a på 400 m. med tiden 53.4 och på honom ställdes stora förhoppningar efter hans första säsong. Även de högst ställda förväntningar har han sedermera infriat.

Kronberg, Liljeros och Sven Olsson m. fl. kuskade omkring i västra Sverige och uppnådde en hel goda resultat,

varför det syntes som om den 1924 påbörjade tillbakagången blott varit av tillfällig art. Fortfarande saknades dock stjärnresultaten.

Under året tangerades klubbrekordet i höjd (1.75) flerfaldiga gånger av Börjesson, som dessutom var bra i kast samt en pålitlig orienterare. Det sistnämnda gäller också

Efter en klubbterräng vid Kvibergsskolan 1924

Ferdinand, som dessutom gjorde en del fina långdistanslopp. Nils Andersson var vår bäste i längd och stav, medan Hedin var bäst i diskus. Lefrén gjorde sin dittills bästa säsong och nådde bra tider på 1.500 och 5.000 m.

1926 måste betecknas som ett lyckosamt år, dock inte i så måtto att våra idrottsmän gynnades av turen, utan beroende på att vi nu åter blivit synnerligen konkurrenskraftiga.

Vid inomhustävl. satte Edgar Hedin nya klubbrekord i såväl st. längd som st. höjd. Resultat: 2.92 och 1.43 resp. Detta året introducerades korgbollspelet i vår förening. I lekförbundets serie klass III deltog vårt bästa lag och belade 5:te platsen bland 8 lag med 7 poäng och målkvoten 127—85. Lagets största seger: 44—2 mot G. V. och största nedelag 7—20 mot R. I. K. I klass IV deltog vårt lag II, som i finalen i denna klass där utslagsmetoden tillämpades, besegrade G. F. Kamraten III med 30—6. Intresset för korgbollen var kolossalt.

Löfgren visade sig även detta år vara vår bäste terränglöpare, men Liljeros närmade sig för varje tävling. I

D.-m.-tävlingen segrade Löfgren, och så gott som samtliga lagpris i seniorklassen vandrade till oss.

Partilleloppet hemfördes av Liljeros, som samtidigt putsade Magnusons rekord till 43.00.2, vilket inom parentes sagt ännu är gällande.

I "Göteborg runt" segrade vi åter på rekordtid, 46.19, därmed hemförande G. T:s 3:dje vandringspris för alltid. Denna seger var vår 7:de i en följd.

Den 31 juli och 1 aug. arrangerade vi S. M. i 10-kamp och stafettlöpningar samt marathon. I sistnämnda tävling placerade sig Rud. Olsson som 2:a efter Kinn, Upsala. Dessförinnan hade han vunnit det för året nyinstiftade D.-m. på

Sista växeln "Gbg runt" 1925. Kronberg lämnar stafetten till Söderbom.

3 mil samt nått många goda placeringar på långdistanslopp runt om i landet.

Våra repr. hedrade sig vid många tävlingar denna säsong: Björk besegrade Smith, Öis, på 800 m. samt tangerade Kronbergs klubbrekord på 400 m., 51.7. Liljeros och Sven Ohlson hade var sin fina serie 3.000 m.-lopp med bästa res. 9.00.7 och 9.00.9 resp. Wiktor Naess och Axel Anderson, två nyförvärv, gjorde fina prestationer. Den förstnämnde blev 3:a i längd vid S. M. samt repr. vårt land i landskampen mot Frankrike, i vilken tävling han hemförde längdhoppssegern med ett hopp på 7.08. Andersson var god i stav och spjut, i vilken sistnämnda gren han förbättrade klubbrekordet på sammanlagt till 86.22. Ferdinand blev bäste göte-

borgare på Kungsbackaloppet. D.-m. på 4×1.500 m. erövrades genom Palmqvist, G. Lefrén, F. Engman och R. Liljeros. Vårt lag i stafett 1.500 m. (800, 400, 200, 100) bestående av K. G. Björk, W. Naess, R. Kronberg och D. Zackarowitz noterade en stor framgång genom att besegra en kombination bestående ac Smith, Öis, Engdahl, Järva, Hans Eriksson, Öis, och A. Janzén, Öis, på tiden 3.32.9. I stafett 4×100 nådde Zackarowitz, Hedin, Björk och Naess 45.5.

I Dm. tävl. erövrade vi 7 1:sta, 12 2:dra och 5 3:dje pris och blev därmed bästa förening.

På senhösten slog Naess distriktrekord i löpn. 200 m. med tiden 22.4 sek. Werner Magnusson segrade i samtliga orienteringstävlingar, i vilka även Ferdinand och Börjesson noterade vackra framgångar.

1927. Inomhusträningen, som påbörjades strax efter årsskiftet, leddes av Gille och rönte som vanligt stor tillslutning.

Våra terränglöpare visade sig ej så konkurrensdugliga som tidigare. Uddevalla I. S. övertog vår titel ”Västsveriges bästa terränglöpareklubb” och även Borås började hota. Liljeros blev distriktsmästare och i lagtävlingen segrade vi överläget över Öis. I klass III gjorde höjdhopparen John Börjesson en lyckad debut som terränglöpare genom att placera sig som 4:a i Vikingens och 1:a i Landalas tävling. W. Magnusson var 3:a på Dm. och saknade fortfarande konkurrens bland old-boys.

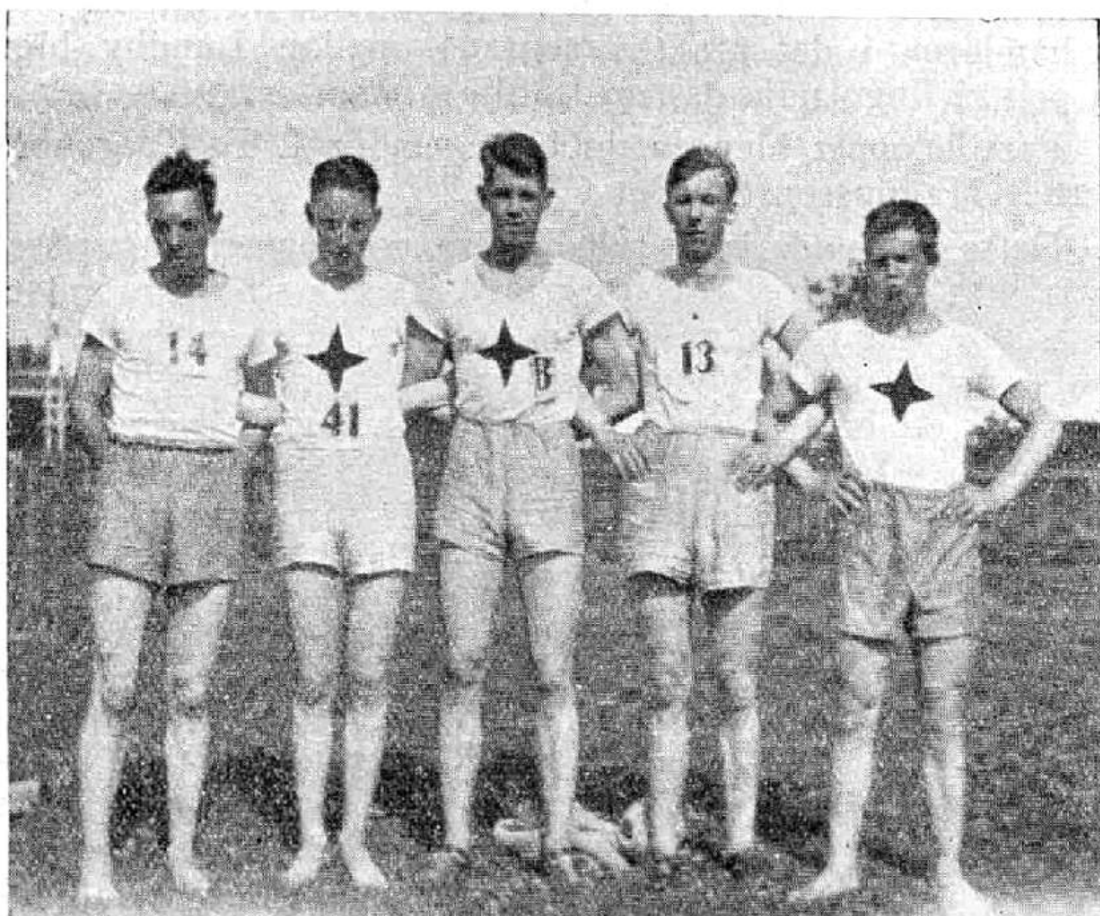
Partilleloppet gick åter till Liljeros, tid 44.14, 2) Rud. Olsson. Den sistnämnde segrade i Kungsbackaloppet på 1.42.36 före Larsson, Falköping (mål på Liseberg). Oscar Wickström löpte storslaget trots sina 40 år och blev 3:a på 1.45.50, medan Set Olson blev 4:a på 1.47.13 och Ferdinand 7:a.

I ”Göteborg runt” noterade vi samma tid som rekordet (46.19) och fingo första inteckningen i G. T:s 4:de (och sista ??) vandringspris.

Rudolf Olsson gjorde sin bästa säsong och blev distriktsmästare på 3 mil samt segrade i det av Sv. Idrottsförb. arrangerade 3-milsloppet i Ulricehamn med Elofs, Leksand, närmast. Även Sv. marathonmästerskapst blev en seger för honom på 2.43.35, medan Wickström blev 3:a på 2.48.25. Båda deltogo senare framgångsrikt i Stockholmsloppet och ”Hässnaronden” i Ulricehamn.

Björk tävlade sparsamt detta år på grund av värnplikt, men nådde dock en del goda resultat på 4- och 800 m. Börjesson löpte 1,500 m. på 4.12.9 samt blev distr.-mäst. i 10-kamp och häck 400 m. Engman segrade vid D.-m. på 10.000 med tiden 32.58.7, vilken var den bästa som nåtts i Göteborg på många år, samt löpte 5,000 m. på 15.49.3 min.

En triangelmatch i allmän idrott utkämpades mellan Öis, Kfum och I. F. K., vilka samtliga gått ur Göteborgs-

Från Kamratmästerskapen i Örebro 1925.
R. Kronberg, Sv. Olson, J. Börjesson, G. Carlson, R. Liljeros.

serien i allmän idrott. Ordningen blev den ovannämnda och poängen blevo resp. 409, 261 och 240.

I orienteringarna var Börjesson vår jämnaste man, men varken han eller våra övriga repr. nådde några anmärkningsvärda framgångar.

1928 leddes inomhusträningen av Wiktor Hansson, vilken sedan dess nedlagt ett oerhört arbete för vår förening.. Han har glatt sig åt våra mannars framgångar mera än pojkarna själva och tagit en motgång lika hårt som vederbörande själv. Kort sagt: han har varit ett med oss och är den mest idealiske ledare vi gärna kunna önska oss.

I terränglöpningarna visade sig Liljeros även detta år vara vår pålitligaste man, ehuru han ej nådde några anmärkningsvärda placeringar. Werner Magnusson visade sig ännu bättre än de senaste åren och fullkomligt utklassade konkurrenterna. I regel segrade han med över 2 min. i old-boysklassen. Terrängsäsongen visade en katastrofal tillbakagång för vår förening. Detta hade delvis sin grund däri att ett 10-tal av våra löpare, varibland flera av de bättre, gingo över till Lundby I. F. För första gången sedan lagtävling i D.-m. infördes gick segern i denna tävling oss ur händerna i det att Öis segrade, medan Lundby blev 2:a och vi fingo nöja oss med 3:dje plats.

Partilleloppet blev en dubbelseger för I. F. K. genom Werner Magnusson och Set Olsson.

Detta år kunde vi ej rehabilitera oss för terrängnederlagen vid tävlingen "Göteborg runt". Denna stora kraftmätning hade nämligen av en omtänksam distr.-styrelse inställts för att våra "olympiaaspiranter" ej skulle bliva förstörda av ett hårt gatlopp. Ett gatlopp skulle vi dock deltag i och reste för den skull ned till "Malmö runt". Två av de Köpenhamnska storklubbarna voro före oss i mål, men vår tid var endast 3 sek. sämre än "alla tiders bästa svenska tid".

I Kungsbackaloppet placerade sig Set Olsson som 2:a efter S. Lundgren, Gävle.

Mellan Örgryte I. S., K. F. U. M:s idrottsavd., Redbergslids I. K. och vår förening hade i febr. månad bildats en allians i allm. idrott, på initiativ av herr Thure Waldenborg, Kamraterna. Denna sammanslutning Idrottsalliansen, arrangerade de preliminära olympiauttagningarna i allm. idrott. K. G. Björk vann vid denna tävl. 400 m. på 50.5, vilket var såväl distrikts- som klubbrekord.

I 10-mannastafetten "Borås runt" fingo vi liksom i "Malmö runt" nöja oss med 3:dje plats efter Öis och Borås-Kamraterna. Det verkar som om vi ej skulle kunna "göra oss" i en stafett med endast 10 man, vilket givetvis beror på vår "stjärn"-brist.

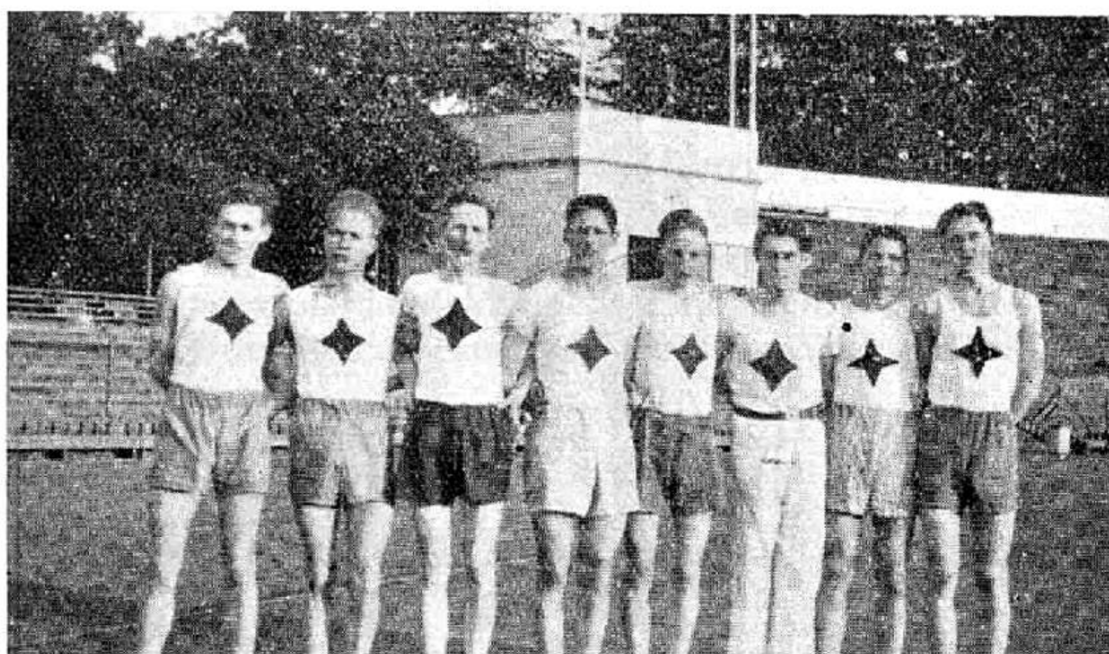
Nils Andersson var ganska god i längd och noterade sina båda bästa tävlingsresultat, 6.56 i Borås och 6.62 i Varberg.

Vid D.-m segrade Set Olsson på 3 mil, nående den finfina tiden 1.49.18, Liljeros vann 10.000 m., Björk 800 m. över bl. a. Smith, och Börjesson häck 400 m. över Wenander.

Vid S.-m. placerade sig Björk som 2:a på 800 m. efter Byhlén, nående sin bästa tid, 1.57.6. Kamratmästerskapen medförde många placeringar för våra repr. Bl. a. segrade laget på 4×100 m. och erövrade därmed Greve von Rosens vandringspris för första gången.

I Göteborgsserien i allm. idrott deltogo vi med ett B-lag, som belade 3:dje plats. Samtävlingarna mellan Idrottsalliansens klubbar blevo en seger för Kfum, medan vi blevo 2:a.

Orienteringstävlingarna blevo ett ännu större bakslag för oss än något tidigare år. W. Magnusson segrade dock i old-boysklasserna i samtliga tävlingar och N. Andersson nådde ett par hyggliga placeringar.

Några juniorer 1929.

1929 har återigen visat en uppryckning inom vår allm. idrott. I inomhushoppen fingo vi en god man i A. Friberg, som besitter en god spänst och har stora utsikter att nå långt, speciellt i gymnastikhoppen, där han bl. a. nådde det goda res. 2.27 (= klubbrekord) i grenhopp.

Engman, som åter gått i träning, visade god form i terrängerna. Lagtävl. i D.-m. vanns av oss, ehuru i knappaste laget. Lundby hade nämligen samma poängsumma.

Partilleloppet blev en seger för Liljeros med Kihl, Borås, närmast. I "Göteborg runt" segrade vårt lag överlägset. Denna seger var vår 11:te (9:de i följd). På 2:dra plats kom Malmö A. I.. F. och på 3:dje Öis. Vår tid var 46.20, alltså 1

sek. sämre än rekordet, men banan var nu c:a 75 m. längre än tidigare på grund av gatuombyggnader.

Under året ha vi utkämpat 2 klubbmatcher, en mot Falköpings G. och I. S. och en mot Varbergs G. och I. F., vilka båda resulterade i knappa nederlag, delvis beroende på att en del av våra bästa voro förhindrade att deltaga.

K. G. Björk har på sista tiden svingat sig upp i den europeiska eliten på 800 m. genom att bli 2:a på S.-m. på tiden 1.56.4, vilket var nytt klubbrekord (Söderbom hade

K. G. Björk

det föregående på 1.57.3). En vecka senare blev Björk 3:a på samma distans i landskampen mot Norge på 1.54.8. Detta är distriktsrekord. Då detta skrives är Björk uttagen att tillsamman med Byhlén försvara de svenska färgerna på 800 m. i landskampen mot Finland.

I D.-m. segrade vårt lag på 4×1.500 m., Björk tog 800 och 1.500 m. och Liljeros bärgade segern på 10.000 m.

Juniormästerskapen blevo en stor framgång för våra mannar. Nyförvärvet Månsson, en enastående spänstig yngling, segrade i höjd, blev 2:a i häck 110 m. samt placerade sig bra i alla kasten. Erik Andersson var nära segern i stav, men fick se sig slagen i omhopp. 1.500 m. blev dubbelseger genom W. Lewinsky och L. Asplund, av vilka vi kunna vänta

goda tider på medeldistanserna. Detta lilla axplock ur våra juniorers prestationer visar, att vi ha gott material att bygga på.

D. Zackarowitz, som efter ett par års bortovaro återkommit till vår goda stad, har visat god form och löpt 100 m. på 11.2 vid flera tillfällen samt gjort en del goda lopp i stafett.

Då nästan samtliga våra mannar äro unga pojkar, torde man utan större risk att bliva besviken, våga hoppas en hel del av säsongen 1930 och de följande. Gösta Andersson är ett gott mångkamparämne och Erik Andersson, som i år nått 3.25 i stav och 6.31 i längd, torde säkerligen bliva en hoppare av klass, då han växt ut ordentligt.

Lundby I. F:s landsvägslopp blev en seger för Liljeros, som tycks ha monopol på alla landsvägslopp intill 15 km.

I Karl Gustaf Björk ha vi fått en "stjärna", och det är just vad som fattats de senaste åren efter det Söderbom och Holsner "lagt upp", Backman flyttat hem till Tidaholm och Werner Magnusson börjat bliva gammal.

Följande "kamrater" ha haft nöjet att repr. vårt land vid olympiader och landskamper: Erik Backman, Josef Holsner, Erik Söderbom, Werner Magnusson, Wiktor Naess samt K. G. Björk.

Vid Svenska mästerskapen åren 1925—1929 ha följande placeringar uppnåtts:

1926: Rud. Olsson 2:a på marathon. W. Naes 3a i längd.

1927: Rud. Olsson 1:a på marathon. O. Wickström 3:a i samma tävl.

1928: K. G. Björk 2:a på 800 m.

1929: D:o D:o

Av denna översikt framgår, att vi hela tiden noterat våra flesta och största framgångar i löpning, medan hoppen varit ungefär medelmåttiga. Kasten ha alltid varit sorgeämnet, och inte heller nu under jubileumsåret har någon anmärkningsvärd ljusning inträtt härvidlag.

Idrottsmännens prestationer ha ganska ingående kommenterats härovan, och till sist vill jag säga några ord om dem, som haft de s. k. "trådarna" i sina händer. Under tiden 1910—1923 har Adolf Forsberg nedlagt ett enastående energiskt arbete för I. F. K:s allm. idrott. Efter denna tid är det Thure Waldenborg och Gösta Wahlgren som i egen-

skap av ordf. i Kamratsällskapet växelvis haft ansvaret vilande på sina skuldror. Ensamma ha dessa dock ej hunnit med allt. Gunnar Wahlgren har i många år varit Sällskapets sekr. och Josef Holsner ännu längre dess kassör. Joel Rosell, Erik Söderbom, Walter Sandblom m. fl. ha ävenledes offrat tid till klubbidrottens bästa, något som givetvis kan sägas om åtskilliga andra, vilkas namn jag just nu ej kan erinra mig.

Kamratskapet inom idrottslägret har alltid varit gott och våra repr. ha städse förstått att göra sig uppskattade även av konkurrenterna, något som man hoppas skall bliva fallet även i fortsättningen. Huvudsaken med idrotten är ju att den stiftar kamratskap och jämnbördighet även mellan i socialt hänseende olika lottade ungdomar, sedan må det gå med rekorden hur som helst.

"Sköfde".

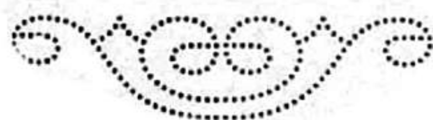
GÖTEBORG-KAMRATERNAS VINTERIDROTT

Denna jubileumsskrift skulle icke vara fullständig om det icke också sades några ord om vår vinteridrott. Redan den första styrelsen tillsatte en kommitté för vinterns idrottsarbete men denna ägnade sig huvudsakligen åt inomhusidrotten. Först år 1909 började vi på allvar idka vintersport. Vårt första bandylag såg då dagens ljus uppe vid "Näckrosdammarna" i Änggårdsbergen och där träna-

DET SISTA BANDYLAGET.
Fr. v. Linde, Eiserman, Gyring, Sandberg, Sjöberger, Borgström, Rylander, Söderbom, Hofman, Filip Andersson, Otterström.

des flitigt — ehuru riskabelt. Ty isen var alltid förrädisk och man "jumpade" friskt. Vår första större bandymatch spelades samma år i Vänersborg, där det blev nederlag med 2—3. Publiken stod emellertid i Vänersborgs mål — ingen bur! — och sparkade ut 4 bollar, som Fagrell slog in. Samma år hade vi våra första och enda skridskotävlingar å Aspen vid Jonsered. Nils Nilsson vann skridskoseglingen och löpning 500 m. vann C. Linde på 48 4/5. År 1915 fick bandysporten en stark stöt framåt, främst genom Hugo Levins initiativ. Under åren 1915—1919 gjorde föreningen en god insats i Göteborgs bandyliv och tidvis var vårt lag västkustens bästa, särskilt under säsongen 1918—1919, då vi erövrade D. m. och vunno alla spelade matcher. Under dessa år spelade vårt lag i Vänersborg, Borås, Köpenhamn m. fl. städer. En följd av dåliga vintrar gjorde emellertid att bandysporten så småningom kom i lägervall och när naturförhållandena ånyo möjliggjorde ordnat spel, hade våra spelare antingen blivit "överåriga" eller mist intresset. Bandyn har därför kommit bort från vårt verksamhetsområde, vilket är att beklaga ur många synpunkter.

I SKUGGAN...

Inom idrottsvärlden skiftar livet utseende snabbare och oftare än kanske inom något annat område. "Vågdalar" avlösa "toppunkter" och mörka tider komma i stället för de ljusa betydligt mera oregelbundet än månens skiften och det upprörda havets småsjöar mellan de vitfräsande kammarna. Sporten kan organiseras upp till en viss pålitlig "standard" men där inom härskar ingen stillhet och fluktuationerna äro både många och plötsliga.

Livet inom en idrottsförening är därför fullt av oroligheter och sensationer av både tråkig och glädjande art; vore det icke så skulle icke idrotten utöva denna ormtjusarkraft, inför vilken nu både idrottsmän och ledare så ofta falla till föga.

Göteborgs-Kamraterna ha icke alltid levat på solsidan. Vi ha haft många svåra perioder och många tråkiga episoder att genomlida. Även i tider, då föreningen ekonomiskt och idrottsligt stått sig bra, ha bekymren ej uteblivit, ty allt idrottsarbete är bekymmersamt (mer eller mindre) därtill nervöst och fordringsfullt.

Fråga är om icke de första åren voro de lugnaste. Då var föreningen ännu relativt okänd, ingen ofredade den, man fick vara sig själv, inga medlemmar hade s. k. pretentioner, och ledningen kunde arbeta utan detta ansvar utåt, som är så oerhört tryckande när en klubb väl kommer upp i "toppklassen". I Dalen och på Karlsroängen där vi tränade på den tiden rådde frid och fröjd; våra största bekymmer voro faktiskt myggen, som under de något fuktiga kvällarna uppe i Dalen gärna ville sätta sig på ryggen eller abdomen hos de krälande brottarna på (gräs-) mattan och de andra tränande grabbarna, vållande förtret och fula ord.

1907—1909 blevo emellertid verkliga orosår. Vår hastiga frammarsch tycktes ha varit för mycket för ledningen och efter "nödåren" levde man nu så vidlyftigt, att kassan blev tom och skulderna började storma an. Det blev räfst och rättarting och uppe i en lokal vid Smedjegatan gingo stridens vågor höga. Det utbildade sig ett starkt oppositionsparti med Harry Bruhn, Gunnar Foglin och Carl Linde i spetsen och detta lyckades så små-

ningom vinna majoritet. Det blev en ny ordning inom föreningen och förändringen kom i grevens tid. Det torde icke vara för mycket sagt, att den kris, föreningen då genomlevde, var den viktigaste i hela dess historia och av en avgörande betydelse för dess fortsatta utveckling i sund riktning.

År 1911 kom också med mörka dagar. Men då var det icke inre strider, som störde lugnet. Det var utifrån som oron kom. Vi ville icke vara med i tävlingen om Corinthian Bowl om icke Fotbollsförbundet ville garantera våra kostnader. Pengar hade vi inga och styrelsemedlemmarna hade vid den tiden satsat tillräckligt. Vi anmälde oss aldrig till tävlingen ifråga, endast förklarade att vi skulle deltaga blott under ovannämnda förutsättning. Fotbollsförbundet ville emellertid ingenting garantera. Då spelade vi icke heller. Därför att vi icke ville deltaga blevo vi uteslutna ur Svenska Mästerskapet! S. m. hade vi vunnit året förut. Nu blevo vi alltså hindrade att försvara vår titel.... ett bekvämt sätt att göra sig av med en besvärlig konkurrent. Fotbollsförbundet gick än längre i sina repressalier. Ordföranden (Carl Helgesson) och sekreteraren (Carl Linde) diskades för "smädligt skrivsätt". Denna dom överklagades dock och Riksförbundet upphävde densamma.... Antons välde hade även då sin gräns. Men vad hände? Jo, Fotbollsförbundet diskade de båda herrarna på nytt. Dock — i ivern gjorde den gode Anton det formella feltaget att i alla kungörelser och meddelanden angående diskningen säga ifrån, att densamma gällde från den 30 juni 1911 till den 30 juni 1911....! I Stockholm levde man i den tron att de båda göteborgarna voro diskade. I Göteborg låtsade dessa som om ingenting hänt. En underlig situation! Till slut började man röra i saken, därför att Linde spelade med i D. m. och då kom man underfund med Antons lapsus. Och så lät man saken bero. En verkligt tragikomisk historia alltigenom. Men strunt i diskningen; den berörde ju blott "ledarna". Värre var att Hugo Levin i Örgryte lockade Börjesson och John Olsson över till ÖIS. Det var ingen rolig affär. "Jonseredsspelarnas inregistrering" var en stående rubrik i tidningarna en lång tid. Det var vår första tråkiga "inregistreringshistoria". Spelarna ångrade sig men Örgryte hade dem fast. Med styrelsen diskad och spelarna borta trodde man Göteborgs-Kamraterna äntligen fått knäcken. Men hej, vad man bedrog sig! Vi kommo igen dubbelt starka.... starka därför att föreningens popularitet växte kolossalt just under denna "förföljelsens tid". Folk förstod vad som låg bakom. Och de höllo med oss. Man håller alltid med den svage i dylika fall. Men vi blevo som sagt starka

igen och trots allt vunno vi sålunda på affären. Så underliga äro Herrans vägar.

Men Hugo Levin åkte ur Örgrytes styrelse en vacker dag och etablerade sig hos konkurrenterna nere på gamla Idrottsplatsen. Den byggde han om och så skapades "Ullevi". Den byggdes egentligen för vår räkning, vilket bl. a. framgick av det 5-års kontrakt, som upprättades emellan oss och bolaget. Alltså hade vi Hugo Levin på vår sida och det var en väldig faktor att räkna med. Men efter endast ett par års blomstrande verksamhet skördades han av den obeveklige Liemannen. Det var ett hårt slag även för Kamraterna och vi försänktes i djup sorg. Året därpå gick vår sekreterare Erik Alstam bort, efterlämnande en väldig krets av sörjande vänner och idrottskamrater. Svårt var det att skaffa ersättare, ty Alstam var en arbetsförmåga som få. Vi genomlevde hårda tider.

1918 togo vi hem S. m. för sista gången. De mer eller mindre besynnerliga "lottningarna" till denna tävlan lämnade oss för en gångs skulle oberörda och vi kommo upp till finalen. Vi gladde oss åt att få spela denna i Göteborg, där man på åtta år icke sett Göteborgs-Kamraterna i någon mästerskapsfinal. Men Anton hade alltjämt ett "gott öga" till oss. Oaktat våra motståndare icke voro från Stockholm utan från Hälsingborgs Idrottsförening, förlade Förbundet finalen till Stadion. Vi voro konsternerade. Våra spelare blevo minst sagt "förbannade". Och ilskan gick ut över de oskyldiga HIF:arna, som åkte dit med 5—0. Men HIF var inte så bra på den tiden som nu.

Den stora serien har emellertid sopat bort det gamla cupmästerskapet och f. ö. automatiskt reglerat en hel del avita förhållanden. Man kan nu inte handskas med klubbarna såsom med marionetter och de bli icke såsom förut pjeser i ett fotbolldiplomatiskt schackspel. Men serien är en hård och nervpåfrestande tävling, särskilt om man råkat komma nära kanten av serietabellen uppåt eller nedåt. Våren 1927 lågo vi i teten och hade en chanse att vinna serien. Men i seriefinalen mot Gais blev det bakslag med 3—4. Det var ett av de hårdaste slag, som någonsin drabbat vårt fotbollslag, och våra spelare blevo också djupt missmodiga. Det var inga glada stunder i omklädningsrummet under de närmaste veckorna!

Sommaren 1929 inträdde en ny solförmörkelse. Och en ny "inregistreringshistoria" upprörde sinnena. Verner Anderssons och Åke Hanssons övergång till Redbergslid, lagets svaga seriestart, spelarnas justeringar, misslyckade experiment med nya förmågor — allt skapade en nervös och deprimerad sinnesstäm-

ning, som vi, när detta Jubileum firas, nätt och jämnt hunnit lämna bakom oss. Det var en svår tid att genomkämpa, ty naturligtvis blev föreningen ej lämnad i fred under rekonstruktionsarbetet. Olyckskorparna kraxade och skadeglädjen slog ut i full blom på sina håll. Men man sjöng vår svanesång litet för tidigt. Göteborgs-Kamraterna simmade ur "vågdalen" fortare än man egentligen tänkt sig och för närvarande kunna vi sägas flyta omkring på lugnt vatten i serien. Så länge det varar....

I svåra tider gäller det att behålla huvudet kallt och ej låta sig gripas av panik. Om man blott tänker därpå, att stundens situation ej kan vara beständigt utan att tvärtom en ny situation snart nog kan uppstå om man blott med förenade krafter och i gott kamratskap strävar framåt, så behöver man ej vara rädd för att komma i skuggan. Det kan tvärtom vara nyttigt då och då med en liten påminnelse om dödligheten.

....OCH PÅ SOLSIDAN.

De glada minnena äro i alla fall i stark majoritet hos en idrottsförenings medlemmar, när de en gång "lägga upp" eller när de någon gång ha särskild anledning att blicka tillbaka på en tids verksamhet. Det är de glada tilldragelserna, som starkast fästa sig i minnet, ty dessbättre är människonaturen i allmänhet sådan, att man helst vill glömma sorgerna så fort som möjligt.

Och vi h a haft glädjeämnen inom Göteborgs-Kamraterna!

Tänk bara på vår första seger över Örgryte! Den 13 oktober 1907 kommer att i alla tider stå inskriven med fetstil i Göteborgs fotbolls historia, ty då besegrades Örgryte för första gången av ett göteborgslag och Göteborgs fotboll fick vidgad front. Med 4—2 halades den uppseendeväckande segern i land. Gissa om det var livat i Kamratgänget de dagarna!

Redan 1908, blott fyra år efter föreningens bildande, togo vi vårt första S. m. i fotboll. Det var en dramatisk match. Den spelades på Walhalla och Upsala-Kamraterna voro våra motståndare. Vi hade "Smör-Kalle" (C. F. Andersson) i mål på den tiden och han var sannerligen inget ljus. Det första skottet på mål bestod av en löst framrullande boll, som Nissen och Konrad släppte emellan sig ner till "Smör-Kalle" men denne sparkade ett väldigt hål i luften och bollen rullade in i gluggen.... en dundertabbe, vars make vi sedan knappast upplevat inom klub-

ben. Men "Dompan" Fagrell utjämnade snart med en fruktansvärd kanonkula och kort därefter kom matchens clou. Valter Lidén, världens fräckaste människa på en fotbollsplan näst Kairo Schylander, dribblade upp förbi upsalaborna, passerade t. o. m. sin egen wing: Fagrell och Tell, och klarade sig ända in till straffområdet. Här kom en av Upsalas backar susande tvärs över planen men Valter smet förbi — han var en makalös dribbler — men i samma ögonblick satte han fötterna på tvärs med sig själv och rullade runt så stiligt som helst. "Straffspark!".... vrålade Valter och krökte sig som en mask. Gelbord var domare och blåste mycket riktigt straffspark. Och den satte förstås Börjesson in. Men alltihop var bara simulation. Valter lurade både Gelbord, publiken och upsalaborna. Jag var måldomare vid matchen och stod blott 15 meter därifrån och såg alltsamman så tydligt som helst. Där fanns inte minsta tvivel om Valters simulering. Han skröt över den efteråt och när vi sedan samlades på Lorensberg skojade han med stackars Gelbord om den där straffen hela kvällen. Ja, det var en munter tillställning, ty bunken togo vi hem med 4—3. Och det var som sagt vårt första mästerskap.

En episod förtjänar att räddas från glömska vid samma tillfälle: Vid halvleken stod spelet 3—3 och när spelarna spatserade från planen gick Sune Almqvist fram och lyfte ett slag på den Rosenska pokalen, som var placerad nära staketet. Men då skrek en kålle från andra plats: "Dö.... ge fan å fingra på den du.... matchen ä inte slut än....!"

Längre fram, när Börjesson och John Olsson gått till ÖIS och vi mist även andra spelare, blev det liksom en lyftning inom hela föreningen och ett så stort intresse, som alla våra idrottsmän då lade i dagen, vet jag mig knappast ha sett förr eller senare. Särskilt fotbollslaget tränade omsorgsfullt hela sommaren 1911. Vi ville visa, att stjärnorna kunde avvaras. Hösten blev också en enda rad av framgångar. Mest glädjande var segern över Örgryte med 6—2. Våra grabbar spelade i den matchen som djävlar och som änglar ömsevis och gjorde mål på mål trots att vi på slutet hade blott tio man. Då var det fest i Kapernaum efteråt, skall jag säga!

I mästerskapet samma år voro vi uteslutna av Fotbollsförbundet men vi fingo ner AIK, som i vår frånvaro vunnit titeln, och slog mästarelaget med 4—3. I veckan före matchen hade vi på alla kaféer och restauranter utdelat reklamblad: "Kunde mästerskapet gått till Göteborg?" Det var ett vågat trick men vi voro säkra på att vinna och vi vunno.

Efter den segern behövde vi icke smyga längs husraderna eller begagna bakgator för att slippa möta bekanta. Man satt så mycket som möjligt på stadens krogar och skrävlade över grabbarna och gonade sig i framgångarna.... ja, d. v. s. på egen bekostnad. Särskilt det s. k. "apotekaregänget" var omöjligt att stoppa. Vi hade en farm. kand. en tid såsom fungerande sekr. och han drog in hela apotekarekåren i klubben. Det söps friskt av dessa supporters så fort laget vunnit och vi vunno nästan alltid och följaktligen gick stadens farmaceuter på den tiden i en ständig baksmälla. Men de hade så mycket tinkturer och jocks att ordna med, så när kvällen kom var det bara att börja på nytt. En härlig tid.... ungdomens och obetänksamhetens tid! Men det kom surt efter för många.

1912 spelade vi oavgjort med Olympialaget. Det var en bragd! Och 1913 skickade Anton oss — det var efter det beryktade Exercishusmötet — på pin kiv till Norge att spela landskampen därstädes. Han trodde förstås vi skulle göra fiasko men vi spelade 1—1, trots ett icke synnerligen starkt lag just i ögonblicket. Efter den matchen blev Japan litet trött och somnade på en stol i hotellrummet. Den spjuvern Holmgren satte kniv och gaffel i hans händer, dekorerade honom vackert med ansjovisar (döda) och kallade på personalen. Städet höll på att få dåndimpen vid åsynen av Japan, som höll sig vaken resten av dygnet. Det var en rolig färd.

1911 mötte vi KB i Köpenhamn första gången. Det var påsk och där var hemskt tråkigt. Vi gingo ut några stycken på lördagskvällen och hamnade till slut på Metropol, dåvarande "Maxim". John Karlsson väckte stort uppseende genom sin skoluniform och blev presenterad såsom löjtnant. Han var omåttligt stolt däröver men dagen därpå måste han släppa in 11 gluggar. Det var rysligt men kanske nödvändigt. KB hade ett fruktansvärt lag på den tiden.

"Sturm und Drang"-perioden avlöstes så småningom av ett jämnflytande och målmedvetet föreningsarbete. Våra förbindelser vidgades och Göteborgs-Kamraternas namn började bliva känt i den internationella fotbollvärlden. Särskilt sedan vi slagit MTK, en av Europas berömdheter, kommo vi i ropet. Göteborgs-Tidningens Fotbollvecka vunno vi och många andra framgångar gjorde sitt till att namnet fick internationell klang. Seriesystemet har emellertid medfört en inskränkning även på det internationella fotbollutbytet. Allting inom fotbollsvärlden har blivit mera mekaniserat än förr, det vilar mera business över det hela. Alla måste "sköta sig" mycket bättre än i forna dagar....

spelare, ledare, funktionärer o. s. v. Det står för mycket på spel och alla bära på ett för stort ansvar för att den kordiala samvaron skall kunna få denna studentikosa fläkt och otvungenhet över sig, som kryddade forna dagars föreningsliv. För all del.... vi vilja icke klaga över brist på glädjeämnen, men när man ser vårt löparegäng efter att ha tagit Göteborg runt för gud vet vilken gång samlas till festligt lag med den sanna idrottsglädjen och triumfen lysande ur allas ögon, då är det precis som om solljuset, vi vandrar i, bleve varmare och mera lysande än någonsin.

Kamrater.... låten solen alltid stråla över Edra gärningar!

C. L-e.

Reservspelare som vi icke ha fått behålla.

Man hör ofta, icke minst i pressen, talas om, huru de "stora" klubbarna lägga beslag på spelare från de mindre föreningarna, och på sina håll förfasar man sig alldeles väldigt över denna "trafik". Det måste ju också erkännas, att detta förfaringssätt inte alltid är så lyckligt. Men — och det är dithän vi vilja komma — är det nu så säkert, att endast storklubbarna taga spelare från småklubbarna? Kan det ej tänkas, att dessa senare i kanske lika stor utsträckning profitera av de större föreningarnas spelarematerial? Svaret på denna fråga kan ej bliva mer än ett, ty det är ett faktum, att så verkligen är förhållandet. Ehuru denna omständighet föga uppmärksammats. Just därför torde det ej vara utan sitt intresse att litet närmare skärskåda, huru förhållandena i detta avseende varit inom vår egen förening.

Det är nu ej vår avsikt att gå tillbaka till den första 10-årsperioden i vår fotbollshistoria. Den ligger kanske en smula väl långt bort i tiden för flertalet av våra nuvarande medlemmar. Men låt oss något litet stanna vid de sista femton åren. Vi hade 1914 t. ex. i vårt B-lag spelare som Sven Friberg, Erik Liljenberg, Torsten Stålfors. Dessa tre tog Örgryte hand om, och de två förstnämnda tillhörde ju en lång följd av år denna klubbs representationslag. Och vunno internationell rang, heder och värdighet. År 1918 återfanns i I. F. K:s fjärde lag ett par spelare vid namn Gunnar Kollberg och Algot Karlsson. Några år senare återfinna vi den förre i Redbergslids I. K. och den senare i Fässbergs I. F. I vårt juniorlag 1918 finna vi bl. a. en yngling, Rune Wenzel, som redan året därpå debuterade i Gais A-lag, och som sedan vunnit berömmelse som Sveriges självskrivne högerytter i en mängd landsmatcher. 1919 hade vi i lag III en spelare, Charles Johansson ("Charlie"), som Landala I. F. sedermera anammade. Ett par andra spelare (från åren 1915—16), som representerat oss, men därefter omhändertagits av annan klubb, äro Ivan Holmdahl (lag III) och Douglas Krook (B-laget), vilka båda gingo till Gais. Den senare, "världens bästa back", övergick ju efter en del år till Örgryte, som han numera tillhör.

När man letar i minnenas gömslen, dyker där fram det ena namnet efter det andra. 1921 t. ex. hade vi i lag VI (det var detta år Kamraterna ståtade med 7 senior- och 8 juniorlag! — rekord i vår fotbollsverksamhet) en spelare, Bertil Lundgren ("Lunkan"), vilken R. I. K. sedan tog hand om. Carl Thorin, som började i 2:dra jun.-laget 1920, avancerade via jun.-lag I upp till B-laget (spelade även några matcher som reserv för A-laget), men blev inte gammal där. Även denne lade nämligen R. I. K. embargo på. Herbert Sandström, vilken ävenledes gjorde sina första lärospån som junior i I. F. K., och gick hela skalan uppför från 4:de laget till B-laget (en kort tid även i repr.-laget), är nu enrollerad i samma förening. Otto Larsson är en annan yngling, vilken likaledes började som junior hos oss och fortsatte upp till 3:an, varifrån han "beslagtogs" av Majornas I. K. Axel Berndtsson, målvakt i vårt juniorlag 1925—26, nu i Gais B (ett slag i Gais A-lag, därförut i Majornas I. K.). Allan Matthiasson, h. i. och c. f. i juniorlag I åren 1925—26, befordrades till B-laget 1927, "gick" till Landala I. F. 1928. Henry Johansson, v. y. i första juniorlaget 1926, nu i Skogens I. F. Evert Bergman, juniorlaget 1927, B-laget 1928, repr. numera Krokslätts F. F.

De anförda exemplen må vara nog, de utgöra endast en del av de många spelare I. F. K. dragit fram, men sedan "tappat" bort. Vi säga detta utan all bitterhet. Det är nu så "världens gång". Glädjande nog kunna vi dock peka på spelare, som icke blott fostrats inom föreningen, utan även förblivit de blå-vita färgerna trogna. Sådana namn att minnas äro bl. a. — om vi nu hålla oss till jubileumsårets spelareuppsättning — Anders och Gunnar Rydberg i lag I, Harry Friberg, Sven Källberg och Mauritz Åkervall i B-laget. Vi ha även — just i år — haft tillfredsställelsen att se ett par av våra mest lovande reservspelare, Ernst Andersson och Algot Bergström, på ett hedrande sätt fylla uppkomna vakanser i vårt representationslag. Nyssnämnda spelare, debuterade 1927 i I. F. K:s juniorlag, spelade året därpå i B-laget och i år — 1929 — äro de redan uppe i A-laget. Det får man kalla raskt marscherat!

Med det goda levande reservmaterial vi just nu förfoga över, ha vi all anledning att se ljust på framtiden. Det gäller dock för ledningen att med klokhet och eftertanke rätt utnyttja våra rika resurser. Må vi lägga detta på minnet!

GÖTEBORGS-KAMRATERNAS STYRELSER.

1904.

Ordf. A. Vingren, v. ordf. Enock Olsson, sekr. John Säwström, v. sekr. Nils Andersson, kassör, M. Meyer, intendent Herbert Johansson. Suppleanter: J. Andersson, S. Ljunggren.

1905.

Ordf. A. Vingren, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. A. Högberg, v. sekr. Nils Andersson, kassör J. Säwström, klubbmästare O. F. Olsson, intendent Herbert Johansson. Suppleanter: A. Andersson, E. Andersson.

1906.

Ordf. C. F. Andersson, v. ordf. E. Olsson, sekr. H. Johansson, v. sekr. N. Andersson, kassör J. Säwström, intendent Emil Davidsson, klubbmästare O. Olsson.

1907.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. H. Johansson, v. sekr. N. Andersson, kassör E. Davidsson, intendent E. Johansson, klubbmästare M. Meyer.

1908.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. H. Johansson, v. sekr. F. Pettersson, kassör K. Gisslow, klubbmästare V. Jonsson, intendent R. Andersson.

1909.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Carlander, sekr. Herbert Johansson, v. sekr. Arvid Fagrell, kassör J. Säwström, intendent E. Andersson, klubbmästare David Luther. Suppleanter: Urban Sandström, Verner Jansson. Revisorer: H. Brun, Carl Linde.

1910.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. J. Hedberg, sekr. Gösta Strandman, v. sekr. E. Thorsenius, kassör Carl Linde, intendent John Pettersson, klubbmästare Ch. Forsberg. Suppleanter: Herbert Johansson, Nils Andersson. Adjungerad: Urban Sandström.

1911.

Ordf. Carl Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. John Rosander, v. sekr. Herbert Johansson, kassör och funktion. sekr. Carl Linde,

intendent John Pettersson, klubbmästare Ch. Forsberg. Suppleanter: Knut Homgren, Harry Hellberg. Revisorer: V. Hellberg, C. Andreasson.

1912.

Ordf. Carl Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. John Kosander, v. sekr. Herbert Johansson, kassör A. Karlsson, klubbmästare Oscar Andersson, intendent A. Forsberg. Suppleanter: H. Hellberg, Ch. Luther.

1913.

Ordf. C. Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. O. Söderberg, v. sekr. H. Johansson, klubbmästare K. Holmgren, intendent A. Forsberg, kassör A. Karlsson.

1914.

Ordf. C. Helgesson, v. ordf. H. Johansson, sekr. E. Alstam, v. sekr. O. Söderberg, kassör A. Karlsson, intendent V. Hellberg, klubbmästare O. Anderson.

1915.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. O. Söderberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. G. Magnusson, kassör H. Carlsson, klubbmästare O. Anderson, intendent A. Forsberg.

1916.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. O. Söderberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. G. Magnusson, kassör H. Carlsson, klubbmästare O. Anderson, intendent A. Forsberg.

1917.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. O. Söderberg, kassör G. Magnusson, intendent A. Forsberg, klubbmästare Carl Linde.

1918.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. A. Fagrell, kassör G. Magnusson, intendent A. Forsberg, klubbmästare C. Linde. Suppleanter: O. Söderberg. J. Schylander.

1919.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. J. Schylander, kassör G. Magnusson, klubbmästare C. Linde, intendent G. Waller. Adjungerad ledamot: A. Forsberg. Suppleanter: G. Wahlgren, G. Lundqvist.

1920.

Ordf. C. Linde, v. ordf. Jul. Rothenberg, sekr. Gösta Lundqvist, v. sekr. G. Waller, kassör G. Magnusson, klubbmästare A. Forsberg, intendent Per Lundqvist. Adjungerad ledamot: Carl Olsson. Suppleanter: G. Wahlgren, H. Johansson.

1921.

Ordf. Knut Albrechtson, v. ordf. Jul. Rothenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör A. Forsberg, klubbmästare C. Linde, intendent P. Lundqvist. Adjungerad ledamot: Carl. Olsson. Suppleanter: H. Johansson, J. Schylander.

1922.

Ordf. Knut Albrechtson, v. ordf. Jul. Rothenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare E. Zachrisson, intendent P. Lundqvist. Adjungerad ledamot: C. Linde. Suppleanter: A Forsberg, J. Schylander.

1923.

Ordf. Knut Albrechtson, v. ordf. Jul. Rothenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare H. Abrahamsson, intendent A. Forsberg. Suppleanter: Th. Mellberg, Th. Waldenborg.

1924.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. J. Rothenberg, sekr. G. Wahlgren, v. sekr. E. Andersson, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare Th. Mellberg, intendent A. Forsberg. Adjungerad ledamot: E. Zachrisson. Suppleanter: V. Lund, Th. Waldenborg.

1925.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. Julius Rothenberg, sekr. Gustaf Waller, kassör Gustaf W. Magnusson, v. sekr. Eric Andersson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare T. Mellberg, intendent P. Lundqvist. Suppleanter: Henning Svensson och Th. Waldenborg. Adjungerade ledamöter: E. Zachrisson och Valdus Lund.

1926.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. T. Mellberg, sekr. G. Waller, kassör G. W. Magnusson, v. sekr. Eric Andersson, v. kassör Josef Holsner, intendent Per Lundqvist, klubbmästare J. Rothenberg. Suppleanter: Henning Svensson och Erik Söderbom. Adjungerade ledamöter V. Lund och A. Bengtsson.

1927.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. T. Mellberg, sekr. Erik Andersson, v. sekr. Gillis Andersson, kassör Gustaf Magnusson, v. kassör Josef Holsner, intendent Per Lundqvist, klubbmästare Thure Waldenborg, utan funktion Henning Svensson. Suppleanter: Gösta Wahlgren och Erik Hjelm. Adjungerad ledamot A. Bengtsson.

1928.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. T. Mellberg, sekr. Carl Linde, kassör Gustaf W. Magnusson, intendent Per Lundqvist. Suppleanter: Gösta Wahlgren och Josef Holsner.

1929.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. T. Mellberg, sekr. Carl Linde, kassör Gustaf W. Magnusson, intendent Per Lundqvist. Suppleanter: Gösta Wahlgren och Josef Holsner.

Utskottet för allmän idrott (från 1912 K.-S.-Styrelse) har bestått av:

1910 H. Rundberg, Herbert Johansson, G. Johansson.

1911 P. A. Sjöholm, H. Johansson, J. Pettersson, A. Forsberg, Oscar Thulin.

1912 A. Forsberg, H. Holsner, Th. Andersson.

1913 A. Forsberg, V. Olsson, Karl Johnson.

1914 A. Forsberg, J. Thorsson, G. Wahlgren.

1915 A. Forsberg, Gunnar Wahlgren, H. Persson.

1916 A. Forsberg, G. Wahlgren, H. Andersson.

1917 A. Johansson, G. Johansson, A. Forsberg.

1918 Hj. Westerlin, Gunnar Wahlgren, A. Forsberg.

1919 Gösta Wahlgren, Gunnar Wahlgren, A. Forsberg.

1920 E. Larsson, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell.

1921 A. Forsberg, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, Gösta Wahlgren.

1922 Th. Waldenborg, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, Gösta Wahlgren.

1923 Th. Waldenborg, E. Söderbom, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell, Gösta Wahlgren.

1924 Gösta Wahlgren, E. Larsson, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell, A. Forsberg.

1925 Thure Waldenborg, Erik Söderbom, Josef Holsner, Gunnar Carlsson, Joel Rosell. Supppl. Erik Larsson.

1926 Thure Waldenborg, Erik Söderbom, Josef Holsner, Gunnar Carlsson, Josel Rosell, Thorsten Palmqvist. Suppl. Erik Larsson.

1927 Thure Waldenborg, Josef Holsner, Erik Larsson, Gösta Wahlgren.

1928 Gösta Wahlgren, Josef Holsner, Erik Larsson, Gunnar Carlsson.

1929 Gösta Wahlgren, Walter Sandblom, Gunnar Carlsson, Josef Holsner. Suppl. Torwald Andersson och John Börjesson.

Reservlagens arbetsutskott (som tillsattes 1921) har haft följande sammansättning:

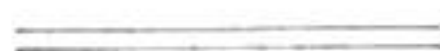
1921 Th. Mellberg, O. Corneliusson, C. O. Johansson, J. Schylander.
1922 Th. Mellberg, E. Svanberg, O. Corneliusson, E. Suber, V. Hansson.
1923 Th. Mellberg, E. Svanborg, O. Corneliusson, A. Forsberg, R. Sandberg.
1924 H. Abrahamsson, E. Svanborg, O. Corneliusson, R. Sandberg, O. Rydberg, Th. Mellberg.
1925 Erhard Svanborg, O. Corneliusson, Valdus Lund.
1926 Erhard Svanborg, O. Corneliusson, Valdus Lund.
1927 Erhard Svanborg, Ragnar Sandberg, Gillis Andersson.
1928 Torsten Mellberg, Erhard Svanborg, Ragnar Sandberg.
1929 Carl Linde, Erhard Svenborg, Ragnar Sandberg.

Korgbollsutskottet. (Upprättat år 1926)

1926 Victor Hansson, Erhard Svanborg, Joel Rosell.
1927 Victor Hansson, Erhard Svanborg, Joel Rosell.
1928 Victor Hansson, Erhard Svanborg, Joel Rosell.
1929 Victor Hansson, Erhard Svanborg, Joel Rosell.

Föreningens representantar i Göteborgs-Alliansen.

1919 Carl Linde, E. Alstam, H. Johansson.
1920 Carl Linde, Gösta Lundqvist, G. Magnusson.
1921 Carl Linde, Gösta Lundqvist, G. Magnusson.
1922 Carl Linde, Gösta Lundqvist, G. Magnusson.
1923 Carl Linde, Gösta Lunqvist, G. Magnusson.
1924 Eric Andersson, G. Magnusson, V. Lund.
1925 Eric Andersson, G. Magnusson, G. Waller.
1926 T. Mellberg, G. Magnusson, G Wa.ller.
1927 T. Mellberg, G. Magnusson, Eric Andersson.
1928 Carl Linde, G. Magnusson, T. Mellberg.
1929 Carl Linde, G. Magnusson, T. Mellberg.

GÖTEBORGS-KAMRATERNAS FOTBOLLSPELARE.

Internationella spelare.

(Teckenförklaring: Sm. = Svensk mäst. Km. = Kamratmäst. Dm. = Distriktmäst.)

Börjesson, Eric: 12 juli 1908. 17 matcher. Debutår: 1907. Kapten. Sm. 08, 10. Km. 09, 10, 12, 13, 14, 15. Dm. 08, 12, 13, 19.

Andersson, Nils: 12 juli 1908. 5 matcher. Debutår: 1904. Kapten. Sm. 08, 10. Km. 09, 10. Dm. 08.

Eriksson, Ove: 12 juli 1908. 1 match. Debutår: 1908.

Lidén, Valter: 21 okt. 1908. 2 matcher. Debutår: 1906. Sm. 08. Dm. 08.

Törnqvist, Konrad: 6 november 1909. 14 matcher. Debutår: 1907. Kapten. Sm. 08, 10, 18. Km. 09, 12, 13, 14, 15, 21, 22. Dm. 08, 12, 13, 19, 21.

Olsson, John: 20 oktober 1911. 1 match. Debutår: 1907. Sm. 08, 10. Km. 09, 10, 12, 14. Dm. 08, 12.

Fagrell, Arvid: 15 juni 1912. 1 match. Debutår: 1904. Sm. 08. Km. 09, 10. Dm. 08, 12.

Svensson, Henning: 15 juni 1912. 20 matcher. Debutår: 1908. Sm. 10, 18. Km. 09, 10, 12, 13, 14, 15, 21, 22. Dm. 08, 12, 13, 21.

Hellberg, Harry: 3 november 1912. 2 matcher. Debutår: 1906. Kapten. Sm. 10. Km. 09, 10, 12.

Olsson, Carl: 3 november 1912. 4 matcher. Debutår: 1910. Kapten. Sm. 10, 18. Km. 10, 12, 13. Dm. 12, 13, 19.

Karlsson, John: (målvakt) 26 oktober 1913. 11 matcher. Debutår: 1911. Km. 12. 13. 14, 15. Dm. 12, 13.

Magnusson, Gustaf: 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1910. Kapten. Sm. 10. Km. 10. 12, 13, 14, 15. Dm. 12, 13.

Andersson, Th.: 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1910. Km.. 12, 13. Dm. 12, 13.

Holmgren, Knut: 26 oktober 1913. 2 matcher. Debutår: 1906. Kapten. Km. 12, 13, 14. Dm. 12, 13.

Karlsson, John: (h. y.) 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1913. Km. 13. Dm. 13.

Hjelm, Erik: 26 oktober 1913. 21 matcher. Debutår: 1913. Sm. 18. Km. 13. 14, 15, 21, 22. Dm. 13.

Lundin, Artur: 26 oktober 1913. 3 matcher. Debutår: 1910. Sm. 10. Km. 10.12, 13. 14. Dm. 12. 13.

Borssén, Rolf: 6 juni 1915. 1 match. Debutår: 1914. Km. 15. Dm. 19.

Schylander, Kaleb: 6 juni 1915. 7 matcher. Debutår: 1913. Sm. 18. Km. 14. 15.

Lund, Valdus: 6 juni 1915. 27 matcher. Debutår: 1912. Kapten. Sm. 18. Km. 14, 15, 21, 22. Dm. 19, 21.

Almén, Henry: 3 juni 1918. 4 matcher. Debutår: 1911. Sm. 18. Km. 15. Dm. 19.

Johansson, Karl: 15 september 1918. 2 matcher. Debutår: 1914. Dm. 19.21.

Sandberg, Moje: 15 september 1918. 11 matcher. Debutår: 1917. Sm. 18. Km. 21. Dm. 19.

Karlsson, Herbert: 15 september 1918. 20 matcher. Debutår 1917. Sm. 18. Dm. 19.

Eiserman, Eric: 5 juni 1919. 2 matcher. Debutår: 1914. Sm. 18. Km. 15, 20.

Rylander, Sven: 9 juni 1919. 1 match. Debutår: 1914. Sm. 18. Dm. 19.

Levin, Erik: 13 augusti 1922. 2 matcher. Debutår: 1919. Km. 20.

Andersson, Erik: 10 juni 1923. 7 matcher. Debutår: 1917. Km. 20, 21, 22.

Rydberg, Gunnar: 31 augusti 1924. 6 matcher. Debutår: 1921. Km. 22. Dm. 21.

Johansson, Filip: 9 juni 1925. 14 matcher. Debutår: 1925.

Hansson, Åke: 9 juni 1925. 11 matcher. Debutår: 1924.

Andersson, Verner: 21 juni 1925. 10 matcher. Debutår: 1924. Km. 22.

Bengtsson, Arthur: 1925. 2 matcher. Debutår: 1924.

Rydberg, Anders: 26 juni 1927. 6 matcher. Debutår: 1923.

Östlund, Ernst: 26 juni 1927. 1 match. Debutår: 1925.

Samuelsson, Herbert: 31 juli 1929. 1 match. Debutår 1926.

Övriga medlemmar som spelat i representationslaget.

	Debutår
Abrahamsson, Harvid	1916
Abrahamsson, Henoch	1918
Appelgren, Joel	1913
Alstam, Erik, Km. 10. Sm. 10	1910
Andersson, C. F., Sm. 08. Dm. 08	1904
Andersson, Karl, Dm. 19, 21	1919
Andersson, David	1911
Andersson, Einar	1904
Andersson, Klas	1909
Andersson, Ernst	1928
Andersson, Gösta	1929
Andersson, Arthur	1907
Andersson, Lindorff, Sm. 08. Dm. 08	1907
Andersson, Gillis, Km. 20, 22. Dm. 21	1920

	Debutår
Andersson, Stellan	1922
Andersson, John	1923
Andersson, Helge	1924
Andersson, John	1928
Arcadius, Gunnar	1910
Augustsson, T.	1924
Bergström, Algot	1929
Berntsson, Elis	1927
Bergelin, Harry	1909
Bergman, Evert	1928
Brink, C.	1915
Bergström, Algot	1927
Branting, Harry	1922
Davidsson, Emil	1904
Dahlström, Erik	1906
Ekman, Carl	1904
Edenholm, Franklin, Km 09	1909
Fagrell, Sven	1908
Friberg, Sven	1913
Friberg, Harry	1922
Frise, Per	1911
Fredriksson, Georg	1924
Hansson, Viktor, Km. 20	1920
Helgesson, Anders	1904
Hermansson, Gust. Km. 20	1920
Holmberg, Gunnar	1920
Höijer, G.	1929
Hjelm, Alf	1922
Hjelm, Harry	1922
Hysén, Erik	1927
Jansson, Verner, Km. 09. Sm. 08. Dm. 08	1904
Jansson, H.	1927
Johansson, Herbert	1904
Johansson, Verner	1904
Johansson, Elam, Km. 20	1916
Johansson, Sven, Km. 20, 21, 22. Dm. 21	1916
Johansson, Gunnar, Km. 21	1922
Johansson, Baldwin	1921
Johansson, Ch.	1922
Johansson, Ragn. 1923	1923
Johansson, Henry	1924
Johansson, Torsten, Km. 22	1924
Johansson, Bertil	1927
Jonsson, Ernst	1904
Karlfeldt, E.	1906
Kennedy, J.	1909
Kärrby, Gunnar, Km. 09.	1909
Karlsson, Georg	1911
Kollberg, Gunnar	1924
Lilienberg, Erik	1911
Lund, Erik, Km. 09. Sm. 08. Dm. 08	1908
Linde, Carl	1908
Lund, Harald	1909
Ljungqvist, Osv.	1911
Lindberg, Erik, Km. 20.	1919
Larsson, Th.	1920
Lundgren, Herbert	1922
Ljunggren, Nils, Km. 21.	1922
Lovén, G.	1923
Mattisson, A.	1927
Mellin, Arvid	1911
Meyer, M.	1906
Mellberg, Sigfrid	1914
Nilsson, Bror	1916
Nöjd, E.	1924
Olsson, Enoch	1904
Olsson, Olof	1911
Olsson, Harry, Km. 21. Dm. 21	1920
Persson, Bror	1907
Peterson, Vilg.	1909
Peterson, Axel, Km. 20.	1915
Pettersson, Frank	1928
Rasmusson, E.	1906
Rundberg, Bror	1907
Rylander, Anders	1906
Rutgersson, O.	1906
Rosell, Herb.	1914
Rydberg, Olof	1922
Säwström, John	1904
Sandberg, Gust. Km. 10. Sm. 10	1910
Söderqvist, A.	1911
Ståhlfors, Th.	1914

	Debutår
Söderberg, Oscar	1911
Svensson, Torsten	1920
Svensson, Gösta	1921
Stålfors, Helge	1924
Sundwall, V.	1923
Sandström, Herbert, Km. 22. Dm. 21	1921
Skoglund, V.	1921
Tell, Olof, Sm. 08. Dm. 08	1908
Thyberg, E.	1908
Thorin, Carl	1927
Uhlén, Erik	1914
Wallin, Bror	1909
Wenzel, Gunnar, Km. 20, 21. Dm. 21	1920
Åkervall, M.	1929

I fotboll och bandy erövrade föreningen år:

1907 Göteborgs-serien. Klass I.
Långedragsstatyetten (för alltid).
1908 Krokslättspokalen (för 1907).
Distriktsmästerskapet.
Svenska mästerskapet.
Krokslättspokalen.
1909 Göteborgs-Serien Reservlagsklassen (lag IV).
Kamratmästerskapet.
1910 Kamratmästerskapet.
Svenska mästerskapet.
Krokslättspokalen (för alltid).
1911 Göteborgs-pokalen.
I. F. K.—Lyn-pokalen.
1912 Distriktsmästerskapet.
Göteborgs-serien, Div. II (lag III).
Göteborgs-serien, Div. IV (lag IV).
I. F. K.—Lyn-pokalen (för alltid).
Kamratmästerskapet.
Junior-pokalen (Juniorlag I).
Göteborgs-pokalen.
1913 Göteborgs-serien, Div. I (B-laget).
Bragehornet (B-laget).
Svenska Serien.
Kamratmästerskapet.
Distriktsmästerskapet.
Junior-pokalen (Juniorlag I).
1914 Göteborgs-serien, Seniorklass A (B-laget).
Göteborgs-serien, Seniorklass B (lag III).
Göteborgs-pokalen (för alltid).
Centralföreningens mästerskap.
Bragehornet (B-laget).

Kamratmästerskapet.
Svenska Serien.

1915 Göteborgs-Tidningens pokal. T-serien.
Kamratmästerskapet.
Svenska Serien.

1916 Göteborgs-serien. Juniorklassen.
Centralföreningens mästerskap.
Balders Hage-pokalen (Juniorlaget).
Svenska Serien.

1917 Göteborgs-serien, Seniorklass A (B-laget).
Göteborgs-serien, Seniorklass B (lag III).
Bragehornet (B-laget).
Svenska Serien.

1918 Svenska mästerskapet.
Svenska Serien (Stockholm—Göteborg).

1919 Göteborgs-serien, Klass C (lag V).
Centralföreningens mästerskap.
Distriktsmästerskapet i bandy.
Distriktsmästerskapet i fotboll.

1920 Göteborgs-serien, Klass I (B-laget).
Göteborgs-serien, Klass II (lag III).
Göteborgs-serien, Klass III (lag IV).
Kamratmästerskapet (B-laget).
Centralföreningens mästerskap.
Örn-pokalen (B-laget, för alltid).

1921 Göteborgs-serien, Klass II (lag III).
Göteborgs-serien, Klass VI (lag V).
Distriktsmästerskapet.
Göteborgs-Tidningens hederspris (G. T:s fotbollsvecka).
Ny Tids vandringspris.

1922 Göteborgs-serien, Juniorklass I (Juniorlag I).
Kamratmästerskapet (för 1921).
Ny Tids vandringspris.
Tricotbolagets vandringspris (i Göteborgs-seriens Juniorklass I: Juniorlag I).

1923 Idrottsklubbens Freidigs (Trondhjem) Jubileumspokal.
Lidolfabrikens vandringspris (i Göteborgs-seriens Juniorklass II: Juniorlag II — för alltid).
Ny Tids vandringspris (för alltid).

1924 Göteborgs-serien, Klass VI (lag V).
Kamratmästerskapet (för 1922).

1925 Svenska Serien. Div. I. 2:dra pris.
Distriktsmästerskapet (B-laget).
Kamratmästerskapet för 1924 (B-laget).

Triangel-serien.
Göteborgs-serien, Klass IV (lag IV).
Göteborgs-serien, Juniorklass I (Juniorlag I).
1926 Centralföreningens mästerskap.
Triangel-serien.
1927 Triangel-serien.
Svenska Serien. Div. I, 2:dra pris.
Distriktsmästerskapet.
1928 Triangel-serien.
Göteborgs-serien, Juniorklass I (Juniorlag I).
1929 Göteborgs-serien, Juniorklass I (Juniorlag I).

Centralföreningens fotbollmästare.

1914: fr. m. S. Rylander, H. Rosell, Karl Johansson, E. Eiserman, Sven Friberg, T. Mellberg, T. Ståhlfors, Vilgot Pettersson, Joel Appelgren, E. Uhlén, R. Borssén.

1916: I. Holmdahl, D. Krook, Henning Svensson, Axel Pettersson, K. Törnqvist, H. Almén, Elam Johansson, K. Schylander, Georg Carlsson, Sven Johansson, A. Lundin.

1919: S. Norrman, Elmer Olsson, E. Levin, Gillis Andersson, R. Rossi, H. Abrahamsson, Ch. Johansson, Karl Andersson, Herbert Karlsson, William Börjesson, Erik Lindberg.

1920: G. Wenzel, V. Lund, Erik Andersson, Harry Olsson, O. Brandberg, Th. Larsson, Carl Olsson, H. Sandström, Gust. Hermansson, Moje Sandberg, Holger Svensson.

1926: And. Rydberg, G. Gunnarsson, Herbert Samuelsson, G. Larsson, A. Bengtsson, E. Östlund, O. Larsson, G. Rydberg, F. Johansson, R. Svensson, I. Andersson.

Segrar i svenska serien.

1912—13	10	7	2	1	25— 9	16
1913—14	10	8	1	1	32—11	17
1914—15	8	6	0	2	25—13	12
1915—16	10	6	3	1	27— 9	15
1916—17	10	8	0	2	34— 8	16
1918	6	5	1	0	21— 4	11

I allmän idrott erövrade lagpris:

1913 Lyckholmspokalen å 5000 meter.
Lorensbergspokalen i stafett 400 meter.

1914 Skarapokalen i terräng.
"Göteborg runt".
Lyckholmspokalen å 5000 meter.

1915 Borås terränglöpningspokal.

1916 Borås terränglöpningspokal.
"Göteborg runt".

1917 Thorshaugs vandringspris i terräng.
Göteborgspokalen vid Svenska Dagbladets stafett.

1918 Thorshaugs vandringspris i terräng.
"Göteborg runt".

1919 Spartas, Kpn, vandringspris i stafett 4×1500 m.
Jönköpings vandringspris i stafett 1000 m.

1920 "Göteborg runt" n:r 1, för tredje och sista gången.
Sparta-statyetten, andra året.
"Stjernepokalen", första året.

1921 "Göteborg runt" n:r 2, första gången.
"Stjernepokalen", andra året.

1922 Thorshaugsstatyetten, tredje året.
"Göteborg runt" n:r 2, andra gången.
Spartastatyetten, tredje året.
"Stjernepokalen", tredje året.
Halmstads-Kamraternas hederspris, stafett 4×200 m.
Två vandringspris å resp. 4×100 och 1000 m. stafett vid idrottsplatsinvigningen i Halmstad, första året.
"Öis" hederspriser till första, andra och tredje lag samt vandringspriset vid budkavleloppet i orientering.

1923 "Göteborg runt" n:r 2, tredje och sista gången.
"Dux-pokalen", första året.
Bohusläns reg:es stafettpris.
Dir. Landelius terrängpris, första året.
Göteborgs-Tidningens orienteringspris, första året.
"Vikingens" terrängpris, första året.

1924 "Göteborg runt" n:r 3, första gången.
Dir. Landelius terrängpris, andra året.
"Vikingens" terrängpris, andra året.

1925 "Göteborg runt", n:r 3, andra gången.

1926 "Göteborg runt", n:r 3, för tredje och sista gången.

1927 "Göteborg runt", n:r 4, första gången.

1928 Eric v. Rosens vandringspris i K.m. 4×100 m. (första gången).

1929 "Göteborg runt", n:r 4, andra gången.

KLUBBREKORD 1929.

Gren	Namn	Res.	År
100 yards	Charles Luther	10.3	1913
100 meter	d:o	10.9	1913
200 »	d:o	22.1	1911
220 yards	d:o	23.3	1913
400 meter	K. G. Björk	50 5	1928
500 »	d:o	1.07 4	1925
800 »	d:o	1.54.8	1929
1.000 »	Erik Söderbom	2.36.9	1921
1.500 »	d:o	4.05.3	1921
2.000 »	Nils Bergström	5.41.5	1922
3.000 »	Josef Holsner	8.51.0	1920
5.000 »	Erik Backman	14.51.0	1919
10.000 »	d:o	31.13.7	1918
*20.000 »	Werner Magnusson	1.07.17.2	1921
*40.200 »	Alex. Ahlgren	2.24.15	1912
1 eng. mil	Erik Söderbom	4.25.3	1922
2 » »	Erik Backman	9.51.9	1918
3 » »	Alex. Ahlgren	15.10.0	1913
4 » »	Erik Backman	19.56.4	1919
5 » »	d:o	24.55.7	1918
Timlöpning	Alex. Ahlgren	17.864 m.	1913
Häcklöpning 110 m.	John Börjesson	17.9	1926
» 400 »	Erik Söderbom	61.3	1921
Höjdhopp m. a.	L. Högberg	1.75	1909
Längdhopp m. a.	Wiktor Naess	7.08	1926
Stavhopp	Hugo Simonsson	3.51	1924
Trestegshopp	Per Magnusson	13.43	1916
Höjdhopp u. a.	Edgar Hedin	1.43	1926
Längdhopp u. a.	d:o	3.05	1927
Mellanhopp	Knut Holmgren	3.84	1909
Grenhopp	A. Friberg	2.27	1929
Kulstötning b. h.	Gösta Rehnbom	11.32	1924
» sammanl.	G. Johansson	20.39	1909
Diskuskastning b. h.	Gösta Rehnbom	39.15	1924
» sammanl.	O. Eriksson	66.56	1909
Spjutkastning b. h.	Gösta Rehnbom	51.01	1924
» sammanl.	Axel Andersson	86.22	1926
Släggkastning	G. Johansson	30.99	1909
Viktkastning	Sture Johansson	8.17	1926
10-kamp	John Börjesson	5.613,225 p.	1927

*) Å distanser som löpes på landsväg, noteras numera ej officiella rekord.

GÖTEBORS-KAMRATERNAS

I:sta lags matcher under åren 1904—1928 mot:

		Sp	V.	F	O	Mål
Svenska klubblag:						
Allmänna Idrottsklubben,	Stockholm	37	20	10	7	93—68
Annedals F. F.	Göteborg	1	1			11—1
Bohus B. K.	»	1		1		3—5
Borås-Kamraterna	Borås	2	2			17—0
Brynäs I. F.	Brynäs	1	1			1—0
City I. K.	Eskilstuna	2	1		1	10—4
Djurgårdens I. F.	Stockholm	24	14	6	4	52—25
Derby	Linköping	1	1			12—0
Eskilstuna-Kamraterna	Eskilstuna	21	16	3	2	83—30
Fässbergs I. F.	Mölndal	8	6		2	20—4
Göteborgs Idrottsförbund	Göteborg	2	1		1	4—2
Göterna, I. K.	»	4	2	1	1	15—9
Göteborgs Fotbollförening	»	16	7	4	5	33—34
Gbgs Atlet & I. S.	»	61	37	13	11	179—84
Göta, I. K.	»	1	1			6—3
Göteborgs B. K.	»	1	1			7—0
Gefle I. F.	Gefle	1	1			5—0
Gefle-Kamraterna	»	2	2			13—2
Halmstads-Kamraterna	Halmstad	1	1			13—0
Holmens I. S.	Göteborg	1	1			4—1
Hammarby I. F.	Stockholm	5	3	1	1	15—4
Halmia, I. S.	Halmstad	3	2	1		4—3
Halmstad B. K.	»	2	2			5—0
Heimer, I. S.	Lidköping	1	1			6—0
Hisingstads I. S.	Göteborg	1	1			5—0
Hälsingborgs I. F.	Hälsingborg	28	13	8	7	65—38
Hälsingborgs-Kamraterna	»	3	3			13—1
Johanneshofs I. F.	Stockholm	3	2	1		14—5
Karlstads-Kamraterna	Karlstad	3	3			21—4
Karlstads B. K.	»	1	1			7—0
Karlskoga I. F.	Karlskoga	1	1			8—1
Kramfors I. F.	Kramfors	1	1			6—1
Krokslätts F. F.	Göteborg	3	2		1	4—0
Kubikenborgs I. K.	Hudiksvall	1	1			5—1
	Trprt S:a	244	152	49	43	759—330

		Sp.	V.	F.	O.	Mål
	Trpt	244	152	49	43	759—330
Kvick, B. K.	Göteborg	1	1			5—0
Köpings-Kamraterna	Köping	1		1		2—5
Landala I. F.	Göteborg	2	2			6—0
Landskrona B. & I. S.	Landskrona	13	11	1	1	44—18
Lundby I. F.	Göteborg	1	1			3—1
Malmö-Kamraterna	Malmö	19	10	6	3	53—25
Malmö F. F.	»	2	2			6—0
Malmö B. I.	»	2	1		1	8—5
Majornas F, F.	Göteborg	2	1		1	8—2
Majornas I. K.	»	5	5			15—4
Mariebergs I. K.	Stockholm	9	5	4		23—21
Motala A. I. F.	Motala	1	1			4—1
Norrköpings-Kamraterna	Norrköping	30	21	4	5	130—36
Oskarshamns-Kamraterna	Oskarshamn	1	1			3—0
Rantens I. F.	Falköping	2	2			13—2
Redbergslids I. K.	Göteborg	2	2			4—1
Sleipner, I. K.	Norrköping	11	9	1	1	43—9
Sandvikens A. I. K.	Sandviken	3	3			9—1
Sanna I. F.	Göteborg	1	1			5—0
Sirius, I. K.	Upsala	2	2			10—4
Skogens I. F.	Göteborg	2	2			14—2
Sköfde-Kamraterna	Sköfde	1	1			19—1
Stattena I. F.	Hälsingborg	2	2			5—1
Strands I. F.	Hudiksvall	1	1			8—1
Stockholms-Kamraterna	Stockholm	11	7	3	1	43—19
Trollhättans I. F.	Trollhättan	1	1			3—0
Uddevalla-Kamraterna	Uddevalla	13	11	1	1	59—19
Upsala-Kamraterna	Upsala	5	5			18—8
Västerås-Kamraterna	Västerås	1	1			5—2
Västerås I. K.	»	4	3		1	19—7
Varbergs G. & I. F.	Varberg	3	3			16—7
Vega, I. K.	Gteborg	10	10			38—4
Velox, I. F.	»	4	4			8—2
Virgo, I. K.	»	4	4			20—3
Vikingen, I. K.	»	9	8	1		47—12
Vikingarnas F. K.	Stockholm	2	2			9—4
	Trpt	427	298	71	58	1484—557

		Sp.	V.	F.	O.	Mål
	Trpt	427	298	71	58	1484—557
Västmanland-Nerikes B. K.	Västerås	1	1			7—2
Västerviks-Kamraterna	Västervik	1	1			3—0
Vänersborgs I. F.	Vänersborg	1	1			6—1
Vänersborgs-Kamraterna	»	1	1			2—0
Västermalms I. F.	Stockholm	3	3			16—2
Ymer, I. F.	Borås	1	1			11—2
Örebro-Kamraterna	Örebro	1	1			3—1
Örebro Sportklubb	»	2	2			9—2
Örgryte I. S.	Göteborg	115	50	37	28	217—223
Svenska kombinationer:						
Borås komb. lag		1	1			2—0
Gestriklands komb. lag		1	1			4—0
Gefles komb. lag		1	1			3—0
Göteborgs komb. lag A		1		1		1—2
» » » B		4	1	1	2	8—7
Halmstads komb. lag		1	1			6—0
Jönköpings komb. lag		1	1			2—1
Stockholms komb lag A		1			1	2—2
» » » Tigrarna		3	2		1	6—2
Sveriges olympialag av 1912		1			1	1—1
» » » 1924		1		1		2—3
Västsvenska seriens lag		1	1			4—2
Västmanlands komb. lag		1	1			2—1
Varbergs komb. lag		1	1			2—1
Danmark:						
Akademisk Boldklub		2		1	1	4—7
Boldklubben av 1893		4	2	1	1	14—12
Boldklubben Frem		2			2	2—2
Fælledklubbarna		1	1			4—0
Kjöbenhavns Boldklub		22	6	11	5	43—56
Kjöbenhavns komb. lag (Stævnet)		7	3	3	1	10—15
Österbro Boldklub		2	1		1	9—4
Belgien:						
Racing Club de Bruxelles	Bryssel	1			1	2—2
	Trpt	613	383	127	103	1891—910

		Sp.	V.	F.	O.	Mål
	Trpt	613	383	127	103	1891—910
Holland:						
F. C. Hout Broef Stant (H. B. S.)	Haag	1			1	1—1
Ajax F. C.	Amsterdam	1	1			2—1
Norge:						
Brage. F. K.	Trondhjem	1	1			8—1
Frigg	Oslo	2	2			13—4
Freidig	Trondhjem	1	1			5—0
Kvik	Fredikshald	1	1			4—1
Kombinerat Oslo-lag	Oslo	4	4			24—9
Lyn, Ski- o. F. K.	»	4	3		1	14—8
Mercantile	»	3	2		1	7—1
Norges federationslag	»	1			1	1—1
Odd	Skien	1	1			6—0
Sportklubben 1910	Oslo	1	1			4—3
Sportsklubben Brann	Bergen	1		1		2—3
Stavanger I. F. Ballklubb	Stavanger	1	1			3—2
Schweiz:						
Nordstern F. C.	Basel	1	1			3—1
Spanien:						
Barcelona, F. C.	Barcelona	2	1	1		2—4
Bilbao, A. C.	Bilbao	2	1	1		3—4
Madrid, A. C.	Madrid	1	1			4—1
Storbritannien:						
Arsenal F. C.	London	1		1		2—3
Blackburn Rovers F. C.	Blackburn	2	1	1		1—2
Bolton Wanderers F. C.	Bolton	1		1		1—3
Crystal Palace F. C.	London	1		1		1—3
Dumbarton F. C.	Dumbarton	1		1		0—1
Hull City F. C.	Hull	1		1		1—2
Liverpool F. C.	Liverpool	1		1		1—4
Middlesex Wanderers F. C.	London	1		1		2—3
Quinton F. C.	London	1		1		2—4
	Trpt	652	406	139	107	2008—980

		Sp.	V.	F.	O.	Mål
	Trpt	652	406	139	107	2008—980
Tyskland:						
Hannoverscher Sp. V.	Hannover	3	2	1		11—4
Victoria	Berlin	1	1			3—0
Tjeckoslovakiet:						
Deutscher Fussball Club	Prag	1		1		0—1
U. S. A.						
Bethlehem Steel F. C.	Bethlehem	1	1			3—1
Ungern:						
Ferencvaroci T. C.	Budapest	1		1		0—1
Magyar Testgyakorlok Köre	»	1	1			2—1
Ujpesti Torna Club	»	1	1			3—2
Österrike:						
Rapid F. C.	Wien	1			1	2—2
	Summa	662	412	142	108	2032—992

HEDERS- OCH VANDRINGSPRISER,

för alltid erövrade av Idrottsföreningen Kamraterna i Göteborg.
(Förteckningen upprättad i september 1929).

1. Långedragsstatyetten, i fotboll, vandringspris, erövrat 1907.
2. Krokslättspokalen, i fotboll, vandringspris, erövrat 1906, 1907, 1908.
3. Svensk-Norska Fotbollspokalen mellan "Lyn" och Göteborgskamraterna, vandringspris, erövrat 1911.
4. "Kamratpokalen", vandringspris, erövrat 1909, 1910, 1912 1913, 1914.
5. Göteborgspokalen i fotboll, vandringspris, erövrat 1912, 1913, 1914.
6. Borås Sportklubbs Hederspris i terränglöpning 1914, seniorer.
7. » » » » 1915, »
8. » » » » 1916, »
9. » » » » 1916, juniorer.
10. Göteborgs Distrikts Idrottsförbunds Vandringspris i terränglöpning, erövrat 1914, 1915, 1916.
11. Göteborgstidningens Hederspris i fotbollsturneringen 1915.
12. "Bussey"-pokalen, vandringspris i Svenska serien, erövrat 1912-1913, 1913-1914, 1914-1915, 1915-1916, 1916-1917.
13. Göteborgs Fotbollsförenings Vandringspris i fotboll, "Brage"-hornet, erövrat 1912, 1914, 1917.
14. Idrottsväns Hederspris, "Fotbollsspelaren".
15. Idrottsklubbens, Borås, vandringspris i stafettlöpning 4×100 m.
16. Svenska Idrottsförbundets Ordförandes Hederspris vid stafettlöpningen Göteborg Runt 1917.
17. Landshövding von Sydows Hederspris i fotbollsserien Stockholm—Göteborg, erövrat 1918.
18. Sveriges Centralförenings för Idrottens främjande Jubileumspris vid Svenska Dagbladets stafettlöpning i Stockholm 1918.
19. Dir. M. Lyckholms vandringspris i laglöpning 5000 m., erövrat 1913, 1914, 1918.
20. Göteborgs Aftonblads Vandringspris i fotboll, Köpenhamns Boldclub—Göteborgs-Kamraterna, erövrat 1918, 1919, 1919.
21. Göteborgstidningens Hederspris vid stafettlöpningen Göteborg Runt 1918.
22. Jönköpings I. S. Hederspris i stafettlöpning 1000 m. erövrat 1919.
23. Landshövding von Sydows Hederspris i fotboll vid matchen mot Bethlehem Steel Football Club, erövrat 1919.
24. Örns, Horten, vandringspris i fotboll, erövrat 1918, 1920.
25. Göteborgstidningens Hederspris vid stafettlöpningen Göteborg Runt 1919.

26. Generalkonsul Axel A:son Johnssons Hederspris vid Svenska Dagbladets stafettlöpning i Stockholm 1920.
27. Göteborgstidningens Vandringspris i stafettlöpningen Göteborg Runt, erövrat 1915, 1918, 1920.
28. Idrottsväns Hederspris till sjätte lag i Svenska Dagbladets stafettlöpning i Stockholm 1920.
29. Konsul Isaac Westergrens Vandringspris i Kamratmästerskapet, erövrat 1920.
30. Spartastatyetten, vandringspris i stafettlöpning 4×1500 m., mellan I. F. Sparta, Köpenhamn o. I. F. Kamraterna, Göteborg, erövrad 1919, 1920.
31. Stjernepokalen, vandringspris vid A. I. K:s Köpenham, jubileumstävlingar, stafettlöpning 4×1000 m., erövrat 1920, 1921.
32. Örgrytes Hederspris till bästa göteborgsförening vid tvekampen Göteborg—Örgryte, erövrat 1920.
33. Göteborgstidningens Vandringspris II i stafettlöpningen Göteborg Runt, erövrat 1921.
34. Ny Tids Vandringspris i fotboll vid Arbetarefesten, erövrad 1921.
35. Göteborgstidningens Hederspris, Fotbollsveckan 1921.
36. Hederspris stafett 4×200 m., erövrat 1922.
37. Göteborgstidningens Vandringspris i Vikingens terränglöpning, erövrat 1925,
38. Juvelerare Oscar Sjögrens Hederspris vid Triangelmatcherna till förmån för de arbetslösa, erövrat 1922.
39. Sportklubben Freidigs Hederspris, erövrat 1923.
40. Lidols Hederspris i Göteborgsserien, Klass II juniorer, 1922—23.
41. 2:dra Lagpris i Sv. Mästerskapet i terräng 1923.
42. Kungl. Bohusläns Regementes Idrottsförenings Hederspris i stafett 1923.
43. K. Anderssons Hederspris i ungdomstävlingar 1924.
44. Göteborgs Morgonposts Hederspris i Budkavletävl 1924.
45. Ajax-kvarnen, erövrad 1924.
46. Göteborgs Morgonposts Hederspris i Budkavletävl. 1924.
47. 2:dra Lagpris stafett 4×100 m. mellan Ö. I. S.—I. F. K. 1925.
48. K. S. Hederspris i I. F. K:s terräng Klass I 1:sta lagpris 1925.
49. Göteborgstidningens Vandringspris i Orienteringslöpning, erövrat 1923, 1925, 1926.
50. Sundsvallsturnéns minnespokal 1926.
51. Fotbollsbladets Hederspris i Triangelserien 1926.
52. Hederspris i R. I. K:s Jubileumsterräng 1926, Lagtävlan.
53. Dodge-pokalen, erövrad i tävlan mot I. F. K., Norrköping, 1924, 1925, 1926.
54. Idrottsväns Lagpris Klass II, Landala terräng 1927.
55. 1:sta pris stafettlöpning vid Ö. I. S. tävlingar, 1500 m.

56. Fru Wijks Hederspris i Landala I. F:s terräng, juniorer 1926.
57. Ö. I. S. Budkafletävling 1:sta lagpris.
58. » » 2:dra »
59. » » 3:dje »
60. G. A. I. S. Vandringspris i Landala I. F:s terräng Klass II lagpris erövrat 1925, 1926, 1927.
61. Ekmarks Vandringspris i I. K. Vikingens terräng Klass II lagpris erövrat 1925, 1927.
62. Torshaugs I. F:s, Oslo, Vandringspris i internationell terränglöpning, erövrat 1917, 1918, 1922.
63. A. T.-pipans Vandringspris i I. F. K:s terräng, erövrat 1925, 1926.
64. Robert Rydins Handelsfirmas ABol. Hederspris i Borås Tidnings stafett 1928.
65. Hotell Borås Hederspris i Borås Tidnings stafett 1928.
66. M. A. I. 3:dje pris Malmö runt.
67. Adielssons Hederspris i Landala terräng, Klass III, lagpris, 1928.
68. G. D. I. F:s 2:dra pris i tävlan om Belöningspriset.
69. Göteborgstidningens Hederspris i Gbg Runt 1920.
70. » » » » 1924.
71. » » » » 1925, Old boys.
72. » 1:sta pris » » 1915, Huvudtävlan.
73. » Jubileumspok. » » 1926.
74. G. D. I. F:s 2:dra pris juniorer » » 1926.
75. » 1:sta » Old boys » » 1926.
76. Göteborgstidningens Hederspris » » 1926.
77. » 1:sta pris » » 1927, Huvudtävlan.
78. » Hederspris » » 1929, till segrare.
79. » 3:dje pris » » 1929, lilla banan.
80. Svenska Mästerskapet i Fotboll 1908 mästareklassen.
81. Göteborgs Morgonposts Vandringspris i lagtävlan, 4-manna-lag, Landala I. F:s terräng.
82. Falkenbergs Idrottsplats vandringspris i stafettlöpning 4 × 100 m., erövrat 1921.

22 st. medaljer.
38 » plaketter.

VÅR PRISSAMLING JUST NU,
förmodligen den största klubb-prissamling i landet.

ANNONSER.